

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

S T A N O V I S K O

Ministerstva zemědělství k pozměňovacím návrhům k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

podaným **Zemědělskému výboru** PSP ČR

(sněmovní tisk č. 514)

Určeno pro Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Předkladatel		Pozměňovací návrh	Stanovisko MZE
<p>Poslanec Ing. Andrej Babiš</p> <p>PS200116158</p> <p>Zákaz drezúry</p>	<p>A</p>	<p>1. V článku I návrhu zákona stávající novelizační bod č. 37 zní: „37. § 14a odst. 1 písm. b) zní: „b) provádět zvláštní způsob výcviku pro přípravu a provedení triků nebo výkonu v cirkuse, divadelním a varietním představení, televizním programu nebo podobném veřejném představení (dále jen „drezúra“) u nově narozených jedinců druhů volně žijících zvířat, s výjimkou výcviku loveckého dravce chovaného k sokolnickému využití a cílených pohybových aktivit zvířat v zoologické zahradě s platnou licencí podle zákona o podmínkách provozování zoologických zahrad, a k těmto účelům s nimi vstupovat na území České republiky.“.</p> <p>2. V článku I návrhu zákona se stávající novelizační bod č. 38 zrušuje.</p>	<p>Neutrální</p> <p><i>Identický návrh podali poslanci Schiller a Fialová (PN C) – tabulka VŽP str. 7, komplexnější návrh zákazu drezúry podal poslanec Vácha (PN L) – tabulka ZEV str. 36.</i></p> <p>Návrh zakazuje provádění drezúry, neřeší však další souvislosti obsažené ve vládním návrhu zákona.</p> <p>PN ponechává licence k provádění drezúry a rozmnožování s vybranými druhy šelem - § 14e a násl., přestože v § 14a odst. 5 navrhuje zákaz rozmnožování. PN neobsahuje přechodné období pro zákaz drezúry.</p> <p>Lze se oprávněně domnívat, že návrh v konečném důsledku povede k nezbytnému finančnímu vyrovnání z prostředků státního rozpočtu vůči provozovatelům za znemožnění pokračování v podnikání.</p> <p>Návrh neobsahuje žádné přechodné období, resp. nestanoví odkladný účinek, a zákaz uvedený v návrhu ustanovení tak bude muset být realizován od účinnosti zákona. Zákaz tak bude mít nepříznivý dopad na chov těchto zvířat jako takový.</p> <p>Pro současné chovatele zvířat chovaných za účelem provedení triků nebo výkonu v cirkuse, divadelním a varietním představení, televizním programu nebo podobném veřejném představení,</p>

		<p>představuje tato činnost finanční příjem, kterým zajišťují chov po všech stránkách (výchova, krmení, veterinární požadavky na chov zvířat atd.). Chybějící finanční prostředky následně mohou způsobit problémy se zajištěním řádného chovu těchto zvířat. V případě takového zjištění bude nezbytné, aby orgány ochrany zvířat nařídily opatření k nápravě zjištěného stavu spočívající např. v zákazu chovu zvířat a propadnutí zvířete (§ 27b) nebo zabrání zvířete (§ 27c), aniž by byla možnost tuto situaci reálně řešit, neboť v současné době není možné tato zvířata někde umístit a není u takového zvířete předpoklad, že se jej podaří umístit do náhradní péče.</p>	
		<p>3. V článku I návrhu zákona ve stávajícím novelizačním bodě č. 39 doplňované ustanovení § 14a odst. 5 zní: „(5) U jedinců druhů uvedených v odstavci 4 se dále zakazuje jejich a) rozmnožování, s výjimkou rozmnožování v rámci chovu v zoologické zahradě s platnou licencí podle zákona o podmínkách provozování zoologických zahrad a chovu provozovaného za účelem ochrany druhu v souladu se zákonem o ochraně přírody a krajiny, b) přesun ze zahraničí na území České republiky, s výjimkou přesunu za účelem chovu v zoologické zahradě s platnou licencí podle zákona o podmínkách provozování zoologických zahrad.“.</p>	<p>Neutrální Odůvodnění je shodné s výše uvedeným odůvodněním k bodům 1. a 2.</p> <p>Návrhem není řešena situace, jakým způsobem naložit se zvířaty narozenými po stanoveném zákazu a kdo by měl převzít tato zvířata do péče.</p>
<p>Poslankyně Margita Balaščíková PS200116170 <i>Kompenzace zákazu kožešinových chovů</i></p>	<p>B</p>	<p>1. V části první Čl. I se vkládá nový bod, který zní: „V § 29c odstavec 3 a odstavec 4 zní: „(3) Žádost o poskytnutí kompenzačního příspěvku chovateli, který v rámci podnikatelské činnosti provozoval chov zvířat pro kožešiny a svou činnost ukončil do 31. ledna 2019, (dále jen „žádost“) se podává ministerstvu na formuláři, jehož závazný vzor uveřejní ministerstvo na svých internetových stránkách.</p>	<p>Souhlas</p>

Žádost kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem obsahuje

- a) adresu místa nebo míst, kde žadatel provozoval chov zvířat pro kožešiny,
- b) druhy zvířat chovaných žadatelem výhradně nebo převážně za účelem získání kožešin,
- c) počet chovaných zvířat v letech 2014, 2015, 2016, 2017 a 2018,
- d) datum ukončení chovu zvířat pro kožešiny žadatelem,
- e) celkovou výši kompenzačního příspěvku požadovanou žadatelem,
- f) bankovní spojení žadatele.

(4) Ministerstvo si od krajské veterinární správy vyžádá

- a) vyjádření vydané krajskou veterinární správou potvrzující, že byl u žadatele proveden výkon dozoru podle § 22 odst. 1 písm. a) zákona, při kterém bylo ověřeno nebo zjištěno, že žadatel provozuje chov zvířat pro kožešiny,
- b) doklad potvrzující, že žadatel podal oznámení o ukončení podnikatelské činnosti podle § 5 odst. 4 písm. a) veterinárního zákona²⁾ s uvedením data ukončení podnikatelské činnosti v oblasti chovu zvířat pro kožešiny, potvrzený krajskou veterinární správou, nebo kopii tohoto oznámení,
- c) doklad vydaný krajskou veterinární správou potvrzující počet chovaných zvířat zjištěný u žadatele při kontrolách krajské veterinární správy provedených v letech 2014, 2015, 2016, 2017 a 2018.““

Ostatní body se přečíslojí.

2. V části první Čl. I se vkládá nový bod, který zní:

„V § 29c odstavec 6 zní:

„(6) Žadatel může podat žádost až poté, co oznámil krajské veterinární správě ukončení podnikatelské činnosti podle § 5 odst. 4 písm. a) veterinárního zákona²⁾ s uvedením konkrétního data. Žadatel může podat žádost

	<p>nejpozději do 30 měsíců ode dne ukončení chovu zvířat pro kožešiny.““ Ostatní body se přečísľují.</p> <p>3. V části první Čl. I se vkládá nový bod, který zní: „V § 29c se za odstavec 6 vkládají nové odstavce 7 až 9, které zní: „(7) Výše kompenzačního příspěvku, který je určen k úhradě skutečné škody, činí 6 900 Kč za každého chovaného norka a 5 400 Kč za každou chovanou lišku. Kompenzační příspěvek za náhradu ušlého zisku se neposkytuje. (8) Počet chovaných zvířat pro výpočet podle odstavce 7 se stanoví jako nejvyšší počet zvířat zjištěný u chovatele při kontrolách krajské veterinární správy provedených v letech 2014, 2015, 2016, 2017 a 2018. V případě právního nástupce podle odstavce 5 věty třetí se započítávají počty zvířat zjištěných u původního chovatele podle věty první. (9) Kompenzační příspěvek se vyplácí bezhotovostním převodem na bankovní účet žadatele.““ Ostatní body se přečísľují.</p> <p>4. V části první Čl. II se vkládá nový bod, který zní: „Správní řízení, která byla zahájena na základě § 29c zákona č. 246/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a nebyla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pravomocně ukončena, ministerstvo usnesením zastaví podle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb.“</p> <p>5. V části první Čl. II se vkládá nový bod, který zní: „Pokud byl žadateli poskytnut kompenzační příspěvek podle § 29c zákona č. 246/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, snižuje se kompenzační příspěvek, který má být žadateli poskytnut podle § 29c zákona č. 246/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, o částku, která byla žadateli poskytnuta podle § 29c zákona č. 246/1992 Sb., ve znění</p>	
--	---	--

		<p>účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“</p> <p>6. V části první Čl. III se vkládá nový bod, který zní: „Vyhláška č. 34/2019 Sb., o kompenzačním příspěvku chovatelům, kteří provozují chov zvířat pro kožešiny, se zrušuje.“</p>	
<p>Poslankyně Ing. Monika Červíčková</p> <p>PS200116174</p> <p><i>Prodej nebo předání psa na veřejném prostranství</i></p>	<p>C</p>	<p>1. V čl. I se za bod 18 vkládá nový bod 19, který zní: „19. Za § 7a se vkládá nový § 7b, který včetně nadpisu zní: „§ 7b Prodej nebo předání psa nebo kočky novému chovateli Je zakázán prodej nebo předání psa nebo kočky novému chovateli a) na veřejném prostranství, s výjimkou prodeje nebo předání těchto zvířat v rámci veřejného vystoupení zvířat, nebo b) na místech uvedených v § 13a odst. 5.“.“ Následující body se přečíslojí.</p> <p>2. V čl. I dosavadním bodu 101 § 27 odst. 2 se za písm. c) doplňuje nové písm. d), které zní: „d) poruší zákaz prodeje nebo předání psa nebo kočky novému chovateli na veřejném prostranství podle § 7b písm. a)“,“. Dosavadní písmena d) až l) se označují jako písm. e) až m).</p> <p>3. V čl. I dosavadním bodu 106 § 27 odst. 12 písm. a) se písmena h) až j) označují jako písmena i) až k), v písm. b) se písmena e) nebo l) označují jako písmena f) nebo m), v písm. c) se písmena f), g) nebo k) označují jako písmena g), h) nebo l).</p> <p>4. V čl. I dosavadním bodu 107 § 27 odst. 13 se písm. h) až j) označují jako písmena i) až k).</p> <p>5. V čl. I dosavadním bodu 108 § 27 odst. 14 se písmena h) až j) označují jako písmena i) až k).</p> <p>6. V čl. I dosavadním bodu 115 § 27a odst. 7 se v písm. a) vypouští slovo „nebo“, v písm. b) se na konci textu</p>	<p>Souhlas</p>

		<p>tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se slovo „nebo“ a za písmeno b) se doplňuje nové písmeno c), které zní: „c) poruší zákaz prodeje nebo předání psa nebo kočky novému chovateli na veřejném prostranství podle § 7b písm. a)“.</p> <p>7. V čl. I dosavadním bodu 128 § 27a odst. 20 písm. b) se za slova „podle odstavce 7 písm. b)“ vkládají slova „nebo c)“.</p> <p>8. V čl. I dosavadní bod 129 zní: „129. V § 27a odstavec 21 zní: „(21) Spolu s pokutou lze za přešupek podle odstavce 1 písm. a), b), d), g), k) nebo q), podle odstavce 4 písm. h), podle odstavce 6 anebo podle odstavce 7 písm. a) nebo b), podle odstavce 11 písm. a) nebo b), podle odstavce 13 písm. a) nebo p) anebo podle odstavce 15 písm. a), b), e) až g) nebo i) až m) uložit zákaz činnosti nebo zveřejnění rozhodnutí o přešupku, a za přešupek podle odstavce 1 písm. b) nebo j), podle odstavce 3 písm. f) až g), podle odstavce 4 písm. h), podle odstavce 6 anebo podle odstavce 7 písm. a) nebo b) propadnutí zvířete nebo zákaz chovu na dobu až 5 let nebo zveřejnění rozhodnutí o přešupku.“.</p> <p>9. V čl. I dosavadním bodu 130 § 27a odst. 22 se za slova „podle odstavce 7“ vkládají slova „písm. a) nebo b)“</p>	
<p>Poslanec Mgr. Radek Holomčík/1</p> <p>PS200116199</p> <p><i>Napadení zvířete zvířetem</i></p>	<p>D1</p>	<p>1. V části první, čl. I, novelizační bod 8 zní: „8. V § 4 se doplňuje odstavec 4, který zní: „(4) Každý je povinen přijmout taková opatření, která lze vzhledem k okolnostem a povaze zvířete považovat za přiměřená, aby zvíře, které chová, nezranilo ani neusmrtilo zvíře jiného chovatele. Toto ustanovení se vztahuje na volně žijící zvíře, pouze pokud je chováno v zajetí.“.</p> <p>2. V části první, čl. I, novelizační bod 85 zní: „85. V § 24a se doplňuje odstavec 4, který zní: „(4) Odborné vyjádření podle</p>	<p>Nesouhlas</p> <p>Je nutné zdůraznit, že se nejedná o nový přešupek. Chovatelé byli postihováni za napadení zvířete zvířetem i dosud, ale podle jiných ustanovení. Právě aplikace obecných ustanovení o týrání (§ 4 odst. 1) činila ve správních řízeních problémy.</p> <p>Z tohoto důvodu bylo ve vládním návrhu zákona doplněno ustanovení § 4 odst. 4. Se změnou formulace tohoto ustanovení nelze souhlasit, protože je výsledkem náročných a dlouhých jednání a kompromisem mezi zúčastněnými stranami.</p> <p>Nově navržené znění nezohledňuje</p>

	<p>odstavce 3 se nevyžaduje v řízení o přestupku spočívajícím v porušení</p> <ol style="list-style-type: none"> a) zákazu opustit zvíře podle § 4 odst. 1 písm. s), b) povinností pořadatele podle § 8 odst. 3, nebo c) povinnosti učinit opatření proti úniku zvířete, nebo d) povinnosti přijmout přiměřená opatření podle § 4 odst. 4.“. <p>3. V části první, čl. I, novelizační bod 101 zní:</p> <p>„101. V § 27 odstavec 2 zní:</p> <p>„(2) Fyzická osoba se jako chovatel dopustí přestupku tím, že</p> <ol style="list-style-type: none"> a) nepřijme přiměřená opatření uvedená v § 4 odst. 4, v důsledku čehož zvíře, které chová, zraní nebo usmrtí zvíře jiného chovatele; za tento přestupek nelze postihnout chovatele, pokud ke zranění či usmrcení dojde <ol style="list-style-type: none"> 1. při obraně proti útoku nebo obraně prostoru určeného k jeho chovu, 2. jedná-li se o zvíře chované v honitbě podle zákona o myslivosti 3. jedná-li se o loveckého dravce, pokud je používán podle zákona o myslivosti, nebo 4. jedná-li se o psa, který zranil či usmrtil zvíře jiného chovatele při hlídání domestikovaných zvířat, b) poruší povinnost chovatele psa uvedenou v § 7a odst. 2 nebo 4, c) poruší povinnost týkající se podmínek chovu psa nebo kočky stanovenou v § 7a odst. 6, 7 nebo 8, d) přepravuje zvíře v rozporu s § 8a, § 8c, 8d, 8e nebo 8f, e) poruší povinnosti uvedené v § 12g, f) neučiní opatření proti úniku zvířat podle § 13 odst. 1, g) prodá nebo daruje zvíře v zájmovém chovu osobě uvedené v § 13 odst. 4, h) chová druh zvířete vyžadující zvláštní péči v rozporu s § 13 odst. 5, i) poruší zákaz činnosti s volně žijícími zvířaty podle § 14a odst. 	<p>všechny výjimky, které byly dojednány a jsou potřebné. Není možné formulovat právní úpravu tak, aby byly výjimky z daného ustanovení uvedeny pouze v sankčních ustanoveních. Sankční ustanovení by měla odpovídat tomu, co je uvedeno v hmotněprávních ustanoveních. Za velmi problematické považujeme slovo „přiměřená“. Takový postup by vedl k protahování správních řízení dokazováním a diskuzemi o tom, co je pro každé jednotlivé zvíře přiměřené a co nikoliv.</p> <p>Podle platného znění zákona musí být zvíře zabezpečeno proti úniku. Obecní úřady obcí s rozšířenou působností jsou úniky zvířat a problematikou jejich napadení natolik vytíženy, že nejsou žádné informace o tom, že by někdo preventivně zkoumal kvalitu plotu u bezproblémového chovatele psa.</p> <p>MZE se tomuto tématu dlouhodobě věnuje, a první vyjádření k této problematice vydalo dne 24. 7. 2007 (Vyjádření Ústřední komise pro ochranu zvířat k případu napadení, zranění nebo usmrcení psa jiným psem nebo člověkem a k případu napadení, zranění nebo usmrcení člověka psem).</p> <p>Případy, kdy je zvíře napadeno, zraněno nebo usmrceno člověkem, v praxi zpravidla aplikační problémy nečiní. V praxi se ale objevily aplikační problémy a různé výklady v případě, kdy je zvíře napadeno, zraněno nebo usmrceno jiným zvířetem. Na základě poznatků z vlastní úřední činnosti a na základě podnětu veřejného ochránce práv, a po projednání se Státní veterinární správou se proto MZE rozhodlo upravit tuto problematiku jednoznačným ustanovením zákona na ochranu zvířat.</p> <p><i>Z důvodové zprávy citujeme:</i></p> <p>„Není přijatelný výklad, podle něhož by jeden chovatel měl absolutní právo na to, aby jeho zvíře útočilo bez postihu na jiná zvířata, a druhý chovatel, aby musel být srozuměn s tím, že je možné, že jeho zvíře bude kdykoliv napadeno, a případně usmrceno.</p> <p>Ve společnosti se obecně napadení nebo usmrcení zvířete v lidské péči jiným zvířetem v lidské péči (nejčastěji se jedná o střet psů) za běžné a v souladu se zákonem nepovažuje. Právo má vždy být odrazem toho, jak se k dané věci staví společnost, proto se také právo neustále</p>
--	---	---

		<p>1, 4 nebo 5,</p> <p>j) při chovu vybraných druhů šelem nebo lidoopů poruší povinnosti uvedené v § 14c odst. 1 písm. a) nebo c),</p> <p>k) při chovu vybraných druhů šelem nebo lidoopů poruší povinnosti uvedené v § 14c odst. 1 písm. b) nebo d) nebo nevede evidenci podle § 14c odst. 3, nebo</p> <p>l) při chovu vybraných druhů šelem nebo lidoopů poruší povinnosti uvedené v § 14d odst. 1, 2 nebo 3.“.</p>	<p>vyvíjí.</p> <p><i>Je nutné zdůraznit, že zvíře není subjektem práv a povinností. Zvíře nemá deliktní způsobilost, tedy způsobilost dopustit se přestupku. Za chování zvířete je vždy odpovědný jeho chovatel. Pokud jedno zvíře napadne druhé zvíře nebo člověka, je za daný skutek postižitelný chovatel zvířete. Chovatel se nemůže vyvinít tvrzením, že „zvíře má vlastní hlavu“.</i></p> <p><i>Nelze argumentovat tím, že instinktivní chování zvířete je do určité míry nepředvídatelné a je v podstatně objektivně nemožné zpětně vyšetřit, jakými instinkty byla zvířata v době incidentu vedena, tedy které zvíře a na základě jakého spouštěče konflikt vyvolalo a které zvíře se bránilo, popř. jak zvířata reagovala na další vzájemné podněty (štěkání, kopání, kousání). S tím, že je chování zvířete do určité míry nepředvídatelné, totiž musí chovatel zvířete počítat a přizpůsobit tomu své jednání. Otázkami odpovědnosti chovatele zvířete se např. opakovaně zabýval Nejvyšší soud.“</i></p> <p><i>Dále viz důvodová zpráva.</i></p> <p><i>S argumentem, že by navržená sankce byla pro chovatele likvidační, nelze souhlasit. Výše sankce se ukládá podle pravidel uvedených v zákoně o přestupcích. Přísnější výcvik zvířete v důsledku § 4 odst. 4 nepovažujeme za negativum právní úpravy.</i></p>
<p>Poslanec Mgr. Radek Holomčík/2</p> <p>PS200126056</p> <p><i>Zrušení výjimky ze zákazu poškozování křídel ptáků</i></p>	D2	<p>V části první, čl. I se za bod 3 vkládá nový novelizační bod 4, který zní: “4. V § 4 odst. 1 písm. g) bodě 3 se slova „starších 3 dnů“ zrušují.“.</p> <p>Následující novelizační body se přečísloují.</p>	Souhlas

<p>Poslanec Mgr. Radek Holomčík/3</p> <p>PS200126057</p> <p><i>Utracení zvířete na žádost třetí osoby</i></p>	<p>D3</p>	<p>V části první, čl. I se za bod 9 vkládá nový bod 10, který zní: “10. Na konci § 5 odst. 3 se doplňuje věta “Osoby provádějící utracení zvířete na žádost třetí osoby jsou povinny vyvinout přiměřené úsilí ke zjištění vlastníka zvířete a získání jeho souhlasu; takto nemusí postupovat, pokud by prodlení znamenalo pro zvíře značné utrpení nebo pokud souhlas vlastníka není v daném případě rozhodný.“.</p> <p>Následující novelizační body se přečíslojí.</p>	<p>Nesouhlas</p> <p>Ustanovení je velmi neurčitě a zneužitelné. Není jasné, kdo má být ona „třetí osoba“. Teoreticky by se mohlo jednat například o souseda chovatele. Právní úprava by se netýkala jen psů a koní (jak je uvedeno v odůvodnění), ale i dalších druhů zvířat, která nejsou označena čipem.</p> <p>Veterinární lékař nemá kompetence k tomu, aby vyhledával vlastníka zvířete. Vyhledávání osob zpravidla provádí Policie ČR.</p> <p>Z odůvodnění návrhu není jasné, v jaké situaci má o utracení zvířete žádat osoba odlišná od vlastníka zvířete.</p> <p>Pokud k takovým případům v praxi dochází, měly by být řešeny podle práva trestního (poškození cizí věci) a podle práva občanského (náhrada škody).</p> <p>Utratit zvíře bez důvodu je v rozporu s § 5 odst. 1.</p> <p>Zvíře může být usmrceno pouze z důvodů uvedených v § 5 odst. 2.</p> <p>Zjišťování vlastníka by mohlo být velice zdoluhavým procesem, který by mohl pro zvíře znamenat značné utrpení, je-li jeho usmrcení nezbytné.</p>
<p>Poslankyně Monika Jarošová/1</p> <p>PS200116144</p> <p><i>Zákaz usmrcování zmrazováním</i></p>	<p>E1</p>	<p>V § 5 se na konci odstavce 5 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní: „f) zmrazení, s výjimkou postupného zmrazování u hadů.“.</p>	<p>Souhlas</p>
<p>Poslankyně Monika Jarošová/2</p> <p>PS200116179</p> <p><i>Registrace psů ve veterinárním zákoně</i></p>	<p>E2</p>	<p>V § 4 za odstavec 7 přidat bod 7a) 7a) chovatel, který chová psa, je povinen po označení psa čipem zajistit, aby identifikační číslo psa bylo zaregistrováno v registru psů dle jeho vlastního výběru do 7 dnů po označení psa čipem.</p>	<p>Nesouhlas</p> <p>Jedná se patrně o návrh, který se týká novelizace veterinárního zákona.</p> <p>Již v platném znění veterinárního zákona (s účinností od 1. 1. 2022) je stanovena povinná evidence psů a jejich chovatelů. Tuto evidenci podle § 48 odst. 1 písm. u) vede a aktualizuje Ústřední veterinární správa státní veterinární správy. Nepůjde tedy o zápis do registru dle vlastního výběru.</p>

			<p>§ 48 odst. 1 písm. u) vede a aktualizuje evidenci trvale označených psů a jejich chovatelů podle § 4 odst. 7 (účinnost k 1. 1. 2022)</p> <p>§ 4 odst. (7) Očkování psa proti vzteklině podle odstavce 1 je platné, pouze pokud pes splňuje podmínky na označení zvířat v zájmovém chovu stanovené v čl. 17 odst. 1 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁶⁵), s výjimkou psa, který byl označen čitelným tetováním provedeným před 3. červencem 2011. Chovatel, který chová psa, je dále povinen zajistit označení psa čipem do 3 měsíců věku, nejpozději však před přechodem k novému majiteli. Chovatel, který chová psa, je povinen zajistit, aby identifikační číslo psa bylo zaznamenáno v dokladu o očkování psa. Identifikačním číslem psa se rozumí alfanumerický kód zobrazený transpondérem, který umožňuje zjistit totožnost konkrétního psa. Chovatel je povinen hlásit Ústřední veterinární správě Státní veterinární správy (dále jen "Ústřední veterinární správa") písemně nebo prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy údaje stanovené prováděcím právním předpisem.</p>
<p>Poslankyně Monika Jarošová/3</p> <p>PS200116180</p> <p><i>Registrace psů ve veterinárním zákoně</i></p>	<p>E3</p>	<p>V § 61 v odstavci 1 se za bod e přidá bod f, který bude znít:</p> <p>f) po označení psa čipem neprodleně zaregistrovat identifikační číslo psa do vybraného registru psů dle preferencí majitele psa.</p>	<p>Nesouhlas</p> <p>Viz výše.</p>
<p>Poslankyně Monika Jarošová a Bc. Lucie Šafránkové/1</p> <p>PS200116181</p> <p><i>Testování kosmetiky a čisticích prostředků na zvířatech</i></p>	<p>F1</p>	<p>V § 18 se za odstavec 2 přidá odstavec 3, který zní:</p> <p>(3) Provádět na zvířatech pokusy za účelem testování kosmetiky a čisticích prostředků pro domácnost včetně jednotlivých složek pro jejich výrobu je zakázáno.</p>	<p>Zásadní nesouhlas</p> <p>Na oblast kosmetických přípravků se vztahuje Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích. Jedná se o přímo použitelný předpis, který platí od 11. 7. 2013.</p> <p>Nelze zavádět duplicitní úpravu nebo úpravu, která není v souladu s nařízením.</p> <p>Toto nařízení se problematikou ochrany pokusných zvířat zabývá v několika článcích a velmi podrobně také v preambuli.</p>

Nelze „upřesňovat“ nařízení, které již bylo adaptováno do zákona o ochraně veřejného zdraví tím, že bude nesystematicky novelizován zákon na ochranu zvířat. Pokud je dle názoru předkladatelů úprava v nařízení nedostatečná, je nutné usilovat o změnu daného nařízení.

Z tohoto nařízení citujeme:

Článek 18

Zkoušky na zvířatech

1. Aniž jsou dotčeny obecné povinnosti vyplývající z článku 3, je zakázáno

a) uvádět na trh kosmetické přípravky, jejichž konečné složení bylo za účelem splnění požadavků tohoto nařízení podrobeno zkouškám na zvířatech jinou než alternativní metodou poté, co taková alternativní metoda byla s patřičným ohledem na rozvoj validace na úrovni OECD validována a přijata na úrovni Společenství;

b) uvádět na trh kosmetické přípravky obsahující přísady nebo kombinace přísad, které byly za účelem splnění požadavků tohoto nařízení podrobeny zkouškám na zvířatech jinou než alternativní metodou poté, co taková alternativní metoda byla s patřičným ohledem na rozvoj validace na úrovni OECD validována a přijata na úrovni Společenství;

c) provádět ve Společenství zkoušky konečných kosmetických přípravků na zvířatech za účelem splnění požadavků tohoto nařízení;

d) provádět ve Společenství zkoušky přísad nebo kombinací přísad na zvířatech za účelem splnění požadavků tohoto nařízení, a to po dni, do něž musí být tyto zkoušky nahrazeny jednou nebo více validovanými alternativními metodami uvedenými v nařízení Komise (ES) č. 440/2008 ze dne 30. května 2008, kterým se stanoví zkušební metody podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek⁽¹⁵⁾, nebo v příloze VIII tohoto nařízení.

2. Komise po konzultaci s VVBS a Evropským střediskem pro validaci alternativních metod (ECVAM) a s patřičným ohledem na rozvoj validace v rámci OECD stanovila harmonogram provádění odst. 1 písm. a), b) a d), včetně lhůt pro postupné vyřazování různých zkoušek. Harmonogram byl zveřejněn 1. října 2004 a byl zaslán Evropskému parlamentu a Radě. Lhůta pro provedení odst. 1 písm. a), b) a d) byla stanovena na 11. března 2009.

Pokud jde o zkoušky toxicity po opakované dávce, toxicity pro reprodukci a toxikokinetiky, pro něž dosud nejsou zvažovány žádné alternativy, je lhůta pro provedení odst. 1 písm. a) a b) omezena do 11. března 2013.

Komise studuje možné technické obtíže při dodržování zákazu týkajícího se zkoušek, zejména zkoušek týkajících se toxicity po opakované dávce,

		<p>toxicity pro reprodukci a toxikokinetiky, pro něž dosud nejsou zvažovány žádné alternativy. Informace o průběžných a konečných výsledcích těchto studií jsou součástí výročních zpráv podle článku 35.</p> <p>Na základě těchto výročních zpráv mohly být harmonogramy stanovené podle prvního pododstavce upraveny do 11. března 2009, pokud jde o první pododstavec, a mohou být upraveny do 11. března 2013, pokud jde o druhý pododstavec, a to po konzultaci s institucemi uvedenými v prvním pododstavci.</p> <p>Komise zkoumá pokrok a dodržování lhůt a rovněž možné technické obtíže při dodržování zákazu. Informace o průběžných a konečných výsledcích studií Komise jsou součástí výročních zpráv předkládaných podle článku 35. Jestliže se nejpozději dva roky před uplynutím maximálních lhůt podle druhého pododstavce dospěje ve studiích k závěru, že z technických důvodů nebudou jedna nebo více zkoušek podle druhého pododstavce vyvinuty a validovány do uplynutí lhůt podle druhého pododstavce, uvědomí o tom Komise Evropský parlament a Radu a postupem podle článku 251 Smlouvy předloží legislativní návrh.</p> <p>Ve výjimečných případech, kdy se vyskytnou vážné obavy, pokud jde o bezpečnost určité existující přísady kosmetických přípravků, může členský stát požádat Komisi o udělení odchylky od odstavce 1. Žádost musí obsahovat hodnocení situace a uvádět nezbytná opatření. Na tomto základě může Komise po konzultaci s VVBS formou odůvodněného rozhodnutí odchylku povolit. V povolení stanoví podmínky spojené s odchylkou, pokud jde o zvláštní cíle, trvání a podávání zpráv o výsledcích.</p> <p>Odchylka může být udělena pouze tehdy, pokud</p> <ol style="list-style-type: none"> a) je přísada široce používána a nelze ji nahradit jinou přísadou s obdobnou funkcí; b) je prokázán zvláštní problém ve vztahu k lidskému zdraví a je odůvodněna potřeba provést zkoušky na zvířatech doložená podrobným protokolem pokusu navrženým jako základ pro hodnocení. <p>Rozhodnutí o povolení, podmínky spojené s povolením a dosažený konečný výsledek musí být součástí výroční zprávy, kterou Komise předkládá podle článku 35.</p> <p>Opatření uvedená v šestém pododstavci, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 32 odst. 3.</p> <p>3. Pro účely tohoto článku a článku 20 se rozumí:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) „konečným kosmetickým přípravkem“ kosmetický přípravek v jeho konečném složení, jak je uváděn na trh a dodáván konečnému uživateli, nebo jeho prototyp; b) „prototypem“ první vzor nebo návrh, který nebyl vyroben v šarži a který slouží jako předloha konečného kosmetického přípravku nebo k vývoji konečného kosmetického přípravku.
--	--	--

			<p style="text-align: center;">Článek 35</p> <p style="text-align: center;">Výroční zpráva o zkouškách na zvířatech</p> <p>Komise předloží každý rok Evropskému parlamentu a Radě zprávu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o pokroku ve vývoji, validaci a právním přijímání alternativních metod. Tato zpráva musí obsahovat přesné údaje o počtu a druhu pokusů na zvířatech v souvislosti s kosmetickými přípravky. Členské státy jsou povinny shromažďovat tyto informace vedle sběru statistických údajů stanoveného ve směrnici 86/609/EHS. Komise zejména zajistí vývoj, validaci a právní přijímání alternativních metod nevyužívajících živá zvířata; 2) o pokroku, který učinila Komise ve svém úsilí dosáhnout u organizace OECD přijetí alternativních metod validovaných na úrovni Společenství a zajistit u třetích zemí uznávání výsledků zkoušek bezpečnosti provedených ve Společenství alternativními metodami, zejména v rámci dohod o spolupráci mezi Společenstvím a těmito zeměmi; 3) o způsobu, jakým byly zohledněny zvláštní potřeby malých a středních podniků.
<p>Poslankyně Monika Jarošová a Bc. Lucie Šafránkové/2</p> <p>PS200116182</p> <p><i>Zákaz psů a koček jako pokusných zvířat</i></p>	<p>F2</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Z § 17f odstavce 1) se vyjmou slova: psi domácí (Canis familiaris) a kočky domácí (Felis catus). 2. V § 17f se pod odstavec 2 přidá odstavec 3 a 4, které budou nově znít: <ol style="list-style-type: none"> (3) K pokusům nesmějí být používáni psi a kočky, s výjimkou uvedenou v odstavci 4 (4) Pokud je třeba přijmout opatření v zájmu ochrany určitého druhu zvířat nebo v souvislosti s neočekávaným výskytem klinických stavů, které ohrožují lidský život nebo člověka oslabují, může státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů rozhodnutím o schválení projektu pokusů povolit použití psů a koček k pokusům prováděným za jedním z účelů uvedených v § 18 odst. 1 písm. b) bodě 1, nebo v § 18 odst. 1 písm. e), pokud účelu pokusu nelze dosáhnout použitím jiných druhů zvířat než psů a koček nebo použitím alternativních metod. Výjimka z § 18 odst. 1 písm. b) bodu 1 se nevztahuje na případy, kdy se jedná o zvířata a rostliny. a ostatní odstavce se přečíslojí. 	<p>Zásadní nesouhlas</p> <p>Zákaz necílí pouze na výzkum a testování pro humánní medicínu, ale i pro potřeby veterinární medicíny. Tento přístup by např. vyloučil výrobu vakcín pro psy a kočky. Vývoj nových veterinárních přípravků pro psy a kočky by byl v ČR zřejmě zastaven, s dopadem na nakažovou situaci a zdravotní stav především v chovech psů a koček v ČR.</p> <p>Ustanovení vládního návrhu zákona jsou transpozicí směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2010/63/EU ze dne 22. září 2010 o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely. Je nutné připomenout, jak uvádí důvodová zpráva, že „Cílem předloženého návrhu zákona je především přesně transponovat směrnici Evropského Parlamentu a Rady 2010/63/EU ze dne 22. září 2010 o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely. Tato směrnice již byla do českého právního řádu transponována novelou zákona na ochranu zvířat provedenou zákonem č. 359/2012 Sb. s účinností od 1. 1. 2013. Evropská komise dne 13. července 2017 zahájila s Českou republikou formální řízení</p>

	<p>3. Z § 17h se vyjmou slova: psi a kočky</p> <p>Informace o ~~psech, kočkách~~ a subhumánních primátech a jejich označování a identifikace</p> <p>(1) Chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat je povinen o jednotlivých ~~psech, kočkách~~ a subhumánních primátech</p> <p>a) zaznamenávat následující informace:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. podrobnosti o jejich identitě, 2. místo a datum jejich narození, pokud jsou tyto údaje dostupné, 3. zda jsou chováni pro použití k pokusům a 4. ~~u subhumánních primátů, zda jde o potomky subhumánních primátů chovaných v zajetí, a~~ <p>b) vést úplnou dokumentaci, která sleduje život pokusného zvířete, dokud je chováno pro použití k pokusům; tato dokumentace musí</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. být založena při jeho narození nebo co nejdříve poté a 2. obsahovat veškeré důležité informace o reprodukci a veterinární a sociální informace o jednotlivých pokusných zvířatech a projektech pokusů, k nimž se používala. <p>(2) Informace a dokumentaci uvedené v odstavci 1 je chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat povinen uchovávat po dobu nejméně 3 let po smrti pokusného zvířete nebo jeho umístění do chovu a musí být na požádání poskytnuty příslušnému orgánu ochrany zvířat. V případě umístění zvířete do chovu musí být současně se zvířetem předány informace o příslušné veterinární péči a sociální informace z jeho dokumentace uvedené v odstavci 1.</p> <p>(3) Chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat je povinen</p> <p>a) všechny ~~psy, kočky~~ a subhumánní primáty nejpozději při odstavení od matky co nejméně bolestivým způsobem trvale označit individuálním identifikačním</p>	<p>č. 2017/2084 týkající se nesprávného provedení směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2010/63/EU ze dne 22. září 2010 o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely ve vnitrostátním právním řádu (formální upozornění navazuje na EU Pilot č. 8619/16/ENVI).“ V rámci PN navržená změna jde zcela proti tomu cíli a měla by za následek vedení soudního řízení ze strany Evropské unie vůči České republice.</p> <p>Návrh by znemožnil používání psů a koček k pokusům například v rámci vzdělávání při přípravě veterinárních lékařů na výkon praxe. V současné době střední veterinární školy a vysoká veterinární škola používají psy a kočky ke vzdělávání studentů. Návrh by vedl k tomu, že by veterinární lékař poprvé přišel do styku se živým psem nebo kočkou až na operačním stole ve své praxi. Přitom právě psi a kočky se ve veterinárních ambulancích vyskytují nejčastěji.</p> <p>Za zcela nepřijatelný považujeme zákaz základního výzkumu a testování pro účely vývoje, výroby nebo zkoušení kvality a účinnosti léčiv, potravin, krmiv a jiných látek nebo výrobků. Vývoj nových veterinárních přípravků pro psy a kočky by byl v ČR zřejmě zastaven, stejně jako zkoušení jednotlivých šarží těchto přípravků. Toto by vedlo v ČR k likvidaci firem, které se zabývají vývojem nových veterinárních přípravků nebo zkoušením jednotlivých šarží.</p> <p>Povoleny mají být dle navrhovatelky pokusy na psech a kočkách za účelem zachování druhu. Je nutné poznamenat, že psi a kočky nepatří mezi ohrožené druhy.</p> <p>Jestliže mají být pro používání psů a koček možné výjimky, je nepřijatelná změna v § 17h. Evidence o těchto zvířatech musí být podle výše uvedené směrnice vedena.</p> <p>V současné době lze k pokusům používat pouze psy a kočky, kteří byli speciálně pro pokusy chováni. Zcela výjimečně lze na základě výjimky udělené MZE používat např. psy a kočky ze zájmových chovů. Tato výjimka byla dosud udělena maximálně 5x. Nikdy nelze používat psy a kočky z útulku (viz § 17e).</p> <p>Výše uvedený návrh by vedl k likvidaci zařízení, která chovají a dodávají psy a kočky pro pokusné účely. Návrh by vedl</p>
--	--	---

		<p>prostředkem,</p> <p>b) po přijetí neoznačeného ~~psa,~~ ~~kočky~~ ~~nebo~~ subhumánního primáta odstaveného od matky jej co nejdříve a co nejméně bolestivým způsobem trvale označit, nebo</p> <p>c) na požádání příslušného orgánu ochrany zvířat zdůvodnit, proč není pokusné zvíře označeno.</p> <p>(4) Je-li ~~pes,~~ ~~kočka~~ ~~nebo~~ subhumánní primát před odstavením od matky přemístěn od jednoho chovatele pokusných zvířat, dodavatele pokusných zvířat nebo uživatele pokusných zvířat k jinému a není z praktických důvodů možné pokusné zvíře předem označit, musí příjemce pokusného zvířete až do jeho označení uchovat údaje o matce pokusného zvířete.</p>	<p>k tomu, že by musela být dovážena zvířata ze zahraničí a ke snaze používat výrazně levnější zvířata ze zájmových chovů (argumentováno by bylo nedostupností speciálních zvířat na trhu). Návrh neuvádí, jaké by byly finanční dopady na chovatele a dodavatele pokusných zvířat.</p> <p>Návrh vychází z velmi zúženého chápání toho, k čemu jsou pokusná zvířata používána.</p>
<p>Poslanec Ing. Marian Jurečka/1</p> <p>PS200116184</p> <p><i>Rozšíření zákazu provádění chirurgických záškroků</i></p>	<p>G1</p>	<p>V části první čl. I se vkládá nový bod 4, který zní:</p> <p>„4. V § 4 odst. 1 písm. g) se za slovo „provádět“ doplňují slova „nebo nechat provést“.“</p> <p>Dosavadní body se přečíslojí.</p>	<p>Souhlas</p>
<p>Poslanec Ing. Marian Jurečka/2</p> <p>PS200116185</p> <p><i>Závazný pokyn</i></p>	<p>G2</p>	<p>V části první čl. I se vkládá nový bod 78, který zní:</p> <p>„78. V § 22 odst. 1 písm. l) se za slova „o závazném pokynu“ doplňují slova „podle § 52 odst. 1 písm. b) veterinárního zákona²⁾“.“</p> <p>Dosavadní body se přečíslojí.</p>	<p>Nesouhlas</p> <p>Domníváme se, že se nejedná o závazný pokyn uložený podle veterinárního zákona.</p> <p>Trestat jednání v rozporu s povinností uloženou podle zákona na ochranu zvířat pokutou podle veterinárního zákona je nelogické.</p> <p>Skutečnost, zda chovatel zvířete dodržuje či nedodržuje závazný pokyn k odstranění zjištěných nedostatků vydaný podle zákona na ochranu zvířat, je jedním z faktorů, které ovlivňují výši sankce, kterou ukládají za porušení zákona na ochranu zvířat obecní úřady obcí s rozšířenou působností. Chovateli, který nedodržuje závazný pokyn, je možné uložit vyšší pokutu než chovateli, který již nedostatky odstranil.</p>

<p>Poslanec Ing. Marian Jurečka/3</p> <p>PS200116186</p> <p><i>Vstup zaměstnanců dozoru</i></p>	<p>G3</p>	<p>V části první čl. I se vkládá nový bod 87, který zní: „87. V § 25 odst. 1 na konci písmene a) se čárka nahrazuje slovy „; zaměstnanci zařazení v orgánu ochrany zvířat, pověřeni výkonem dozoru nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem, právními předpisy vydanými k jeho provedení a přímo použitelnými předpisy Evropské unie, jsou oprávněni zjednat si přístup do staveb, dopravních prostředků, na pozemky a do dalších prostor včetně otevření uzavřených prostor při důvodném podezření, že se tam nachází týrané zvíře.““</p> <p>Dosavadní body se přečíslojí.</p>	<p>Nesouhlas</p> <p>MZE dlouhodobě podporuje úpravu vstupu do obydlí pro pracovníky Policie ČR, a to novelou zákona o Policii ČR. (PN poslankyně Balcarové/2 – tabulka VŽP str. 3 – MZE souhlas).</p> <p>Formulace „zjednat si přístup“ není jednoznačná.</p>
<p>Poslanec Ing. Marian Jurečka/4</p> <p>PS200116187</p> <p><i>Odpuštění poloviny doby zákazu chovu</i></p>	<p>G4</p>	<p>1. V části první čl. I se vkládá nový bod 132, který zní: „132. V § 27b se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní: „(2) Po uplynutí poloviny doby, na niž byl uložen zákaz chovu zvířat, může obecní úřad obce s rozšířenou působností od výkonu zbytku tohoto správního trestu upustit, jestliže pachatel přestupku prokáže způsobem svého života nebo provedením účinných opatření, že jeho další výkon není potřebný.“ Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.“ Dosavadní body se přečíslojí.</p> <p>2. V části první čl. I se v původním bodě 132 slova „§ 27b odst. 2“ nahrazují slovy „27b odst. 3“.</p> <p>3. V části první čl. I původní bod 133 zní: „133. V § 27b se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní: „(3) Propadnutí zvířete může obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodnutím dále uložit, i když dosud nedošlo k utrpení zvířete, pokud zvíře náleží pachateli přestupku, který zvíře chová bez povolení podle § 13 odst. 5.“ Dosavadní odstavce 4 a 5 se</p>	<p>Nesouhlas</p> <p>Zákaz chovu se ukládá u zvlášť závažných případů porušení zákona na ochranu zvířat proti týrání a bylo by proti smyslu zákona tuto sankci změkčovat.</p> <p>Na úseku ochrany zvířat proti týrání jsou veřejností požadovány stále vyšší tresty. Návrh jde zcela proti těmto snahám, když má tomu, kdo týral zvíře, umožnit zkrácení trestu na polovinu. V odůvodnění návrhu je argumentováno přísným postihem chovatele, který choval velké množství psů v nevhodných podmínkách. Právě proti těmto chovatelům a množírám je ale tato novela zaměřena.</p> <p>Body 2 a 3 tohoto návrhu pouze promítají posun odstavců do dalších novelizačních bodů, proto s nimi rovněž nelze souhlasit.</p>

		označují jako odstavce 5 a 6.“	
<p>Poslanec Ing. Marian Jurečka/5</p> <p>PS200116188</p> <p><i>Zabrání zvířete – rozšíření o rozsudek a zákaz činnosti</i></p>	G5	<p>V části první čl. I bod 137 zní: „137. Za § 27c se vkládá nový § 27d, který včetně nadpisu zní:</p> <p style="text-align: center;">„§ 27d Zabrání zvířete</p> <p>(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností může rozhodnout o zabrání zvířete, pokud zvíře chová osoba, které byl pravomocným rozhodnutím nebo rozsudkem uložen zákaz chovu nebo zákaz činnosti.</p> <p>(2) Ustanovení § 27c odst. 3 až 5 platí pro zabrání zvířete obdobně.“</p>	<p>Neutrální</p> <p>PN sice rozšiřuje možnosti obce, ale současně se bude jednat o výkon rozhodnutí jiného správního orgánů, což může působit aplikační potíže.</p>
<p>Poslanec Ing. Marian Jurečka/6</p> <p>PS200116189</p> <p><i>Zpřísnění zvláštního opatření</i></p>	G6	<p>V části první čl. I se vkládá nový bod 140, který zní: „140. V § 28a odst. 1 písm. a) se slova „vyžaduje-li to jeho zdravotní stav, nebo pokud je opakovaně týráno,“ zrušují.“ Dosavadní body se přečíslojí.</p>	<p>Neutrální</p> <p>PN navrhuje rozšíření aplikace ustanovení. Je-li zvíře týráno, může být umístěno do náhradní péče, ačkoliv je jeho zdravotní stav stále ještě dobrý a nejedná se o opakované zjištění týrání, podmínky chovu však mohou být závažně porušeny.</p>
<p>Poslanec Ing. Marian Jurečka/7</p> <p>PS200116190</p> <p><i>Zákaz chovu, propadnutí, zabrání a zvláštní opatření</i></p>	G7	<p>1. V části první čl. I bod 134 zní: „134. V § 27b se odstavec 4 zrušuje a odstavec 5 se označuje jako odstavec 4.“</p> <p>2. V části první čl. I bod 136 zní: „136. V § 27c se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 až 3, které znějí: „(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností může dále rozhodnout o zabrání týraného zvířete, pokud a) zvíře týrá osoba, která není vlastníkem zvířete, a která zvíře chová s vědomím vlastníka zvířete, a vlastník zvířete nezabezpečí péči o týrané zvíře na základě výzvy podle odstavce 3, nebo b) osoba, již chované zvíře bylo umístěno do náhradní péče, neuhradí náklady podle § 28a odst. 6 věty první do 3 měsíců ode dne oznámení rozhodnutí o nákladech, a zvíře není vlastnictvím této osoby.</p>	<p>Nesouhlas</p> <p>Podle platné právní úpravy nemohou být zákaz chovu, propadnutí, zabrání a zvláštní opatření uloženy, pokud je závažnost přestupku tak nízká, že pokuta je stanovena na dolní hranici sazby za daný přestupek. Za velice závažná porušení bude tedy vždy uložena pokuta. Současně s ní může být v případech, které to vyžadují uloženy zákaz chovu, propadnutí, zabrání nebo zvláštní opatření. Zákaz chovu jako nejpřísnější postih by neměl být ukládán za přestupek, který je tak bagatelní, že za něj nebude uložena pokuta. Z tohoto důvodu považujeme právní úpravu obsaženou ve vládním návrhu zákona za přiměřenou.</p> <p>Na úseku ochrany zvířat proti týrání jsou veřejností požadovány stále vyšší tresty. Návrh jde zcela proti těmto snahám, když umožňuje snížit tresty pachatelům týrání zvířat oproti dosavadní právní úpravě.</p>

		<p>(3) Pokud obviněný z týrání zvířete nebo pachatel přestupku není vlastníkem týraného zvířete a chová týrané zvíře s vědomím vlastníka zvířete, vyzve obecní úřad obce s rozšířenou působností vlastníka týraného zvířete, aby do 7 dnů ode dne doručení výzvy zajistil řádnou péči o týrané zvíře. Vlastník týraného zvířete je povinen po výzvě obecního úřadu obce s rozšířenou působností zabezpečit na svoje náklady řádnou péči o týrané zvíře.“</p> <p>Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 4.</p> <p>3. V části první čl. I se vkládá nový bod 142, který zní: „142. V § 28a se odstavec 7 zrušuje.“ Dosavadní body se přečíslojí.</p>	<p>Důvodem současné právní úpravy je kromě jiného to, že obecní úřady obcí s rozšířenou působností umísťovaly zvířata do náhradní péče a tím pro ně případ skončil, aniž by byla uložena sankce. Umístění týraného zvířete do náhradní péče není sankce, ale nápravné opatření. Ukládat nápravné opatření, aniž by byla uložena sankce, je chybným a nežádoucím postupem.</p> <p>Problematikou zvláštního opatření podle § 28a zákona na ochranu zvířat proti týrání se zabývá také novela zákona na ochranu zvířat proti týrání, která nabyla účinnosti dne 1. ledna 2013, a také důvodová zpráva k této novele, která je obsažena ve sněmovním tisku č. 582, dostupném na www.psp.cz (dále jen „důvodová zpráva“). Z důvodové zprávy citujeme: „Aby se zabránilo zneužívání zvláštního opatření např. k řešení sousedských vztahů, je výslovně stanoveno, že zvláštní opatření nelze uložit, pokud je závažnost správního deliktu tak nízká, že je pokuta, která byla zároveň uložena, na dolní hranici sazby stanovené za daný správní delikt. Obecně by tento postup neměl být užíván, pokud je uložena pokuta nižší než například 20 000 Kč. Samozřejmě, že je nutné zohlednit majetkové poměry pachatele. Horní hranice sankce za týrání zvířat je 500 000 Kč. Pokud je uložena nízká pokuta, znamená to, že závažnost činu není vysoká. Pokud není závažnost činu vysoká, není na místě použít zvláštní opatření. Toto opatření není možné použít např. v případě, kdy zvíře zraní člověka. V takovém případě nedošlo k týrání zvířete a není možné řešit ochranu zdraví lidí postupem podle zákona na ochranu zvířat proti týrání, který je určen k ochraně zvířat.“</p> <p>Uvedený nesouhlas a argumentace platí pro všechny 3 body tohoto pozměňovacího návrhu.</p>
<p>Poslanec Ing. Marian Jurečka/8</p> <p>PS200116191</p> <p><i>Kastrace a sterilizace toulavých a</i></p>	<p>G8</p>	<p>V části první čl. I se vkládá nový bod 36, který zní: „36. V § 13b se doplňuje nový odstavec 4, který zní: „(4) Obec může nechat toulavá a opuštěná zvířata kastrovat nebo sterilizovat osobou odborně způsobilou podle veterinárního zákona¹⁾. Kastraci nebo sterilizaci hradí obec. Přihlásí-li se</p>	<p>Zásadní nesouhlas</p> <p>Ustanovení není v souladu s tím, jak je vlastnické právo k toulavým a opuštěným zvířatům upraveno v občanském zákoníku.</p> <p>Obec není vlastníkem toulavých zvířat, která jsou v útulku umístěna. Toulavá</p>

<p><i>opuštěných zvířat obcí</i></p>		<p>chovatel nebo zjistí-li její obec, je povinen obci jí vynaložené náklady na kastraci nebo sterilizaci nahradit.“ Dosavadní body se přečísľují.</p>	<p>zvířata náleží po dobu stanovenou občanským zákoníkem dosavadnímu chovateli. Obec není oprávněna zasahovat do tělesné integrity zvířete tak závažným zásahem jako je sterilizace bez výslovného souhlasu vlastníka zvířete. Rizika:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kastrace cenných zvířat s průkazem původu. Výjimečně se může stát, že svému chovateli unikne i cenné zvíře, které by bylo kastrací z finančního hlediska znehodnoceno. Chovatel by se pak s obcí soudil o náhradu škody. - Může se stát, že by zvíře v důsledku zdravotních komplikací zákrok nepřežilo. Chovatel by se pak s obcí soudil o náhradu škody. - Zvíře by nebylo možné z útulku vydat, když si pro ně přijde chovatel, protože by se právě podrobovalo zákroku nebo by bylo bezprostředně po něm. Hrozí také pobyt zvířete v jiné obci, kde by byla kastrace prováděna. - Stres zvířete spojený s odchycením, pobytem v útulku a nepřítomností chovatele by se násobně zvýšil provedením chirurgického zákroku. <p>Opuštěná zvířata patří podle občanského zákoníku tomu, kdo si je přivlastní. Pokud si obec zvíře přivlastní, může s ním nakládat jako vlastník, a tudíž pro sterilizaci či kastraci nepotřebuje speciálně zákonem upravené oprávnění. Žádný právní předpis povinnou kastraci či sterilizaci zvířat neukládá. Návrh neupravuje, jaké náklady by takové ustanovení obcím přineslo.</p>
<p>Poslanec Ing. Marian Jurečka/9</p> <p>PS200116192</p> <p><i>Zrušení úpravy napadení zvířete zvířetem</i></p>	<p>G9</p>	<p>1. V části první čl. I se bod 8 vypouští.</p>	<p>Zásadní nesouhlas</p> <p>Je nutné zdůraznit, že se nejedná o nový přestupek. Chovatelé byli postihováni za napadení zvířete zvířetem i dosud, ale podle jiných ustanovení. Práve aplikace obecných ustanovení o týrání (§ 4 odst. 1) činila ve správních řízeních problémy.</p> <p>Z tohoto důvodu bylo ve vládním návrhu zákona doplněno ustanovení § 4 odst. 4.</p> <p>Je nutné připomenout, že porušení zákona na ochranu zvířat je projednáváno podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, podle kterého se musí</p>

		<p>zohledňovat také společenská škodlivost přestupku. Jednání, které není společensky škodlivé, jako přestupek projednáno nebude. „Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.“</p> <p>Posuzováno je rovněž zavinění chovatele zvířete. Touto otázkou se zabývá také důvodová zpráva, ze které citujeme:</p> <p>„Otázky odpovědnosti za spáchaný přestupek jsou již upraveny v zákoně o odpovědnosti za přestupky. V zákoně na ochranu zvířat nebude ve vztahu k tomuto ustanovení vytvářena speciální právní úprava odpovědnosti. V uváděných případech se bude posuzovat odpovědnost chovatele v souladu se zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.</p> <p>Ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, stanoví:</p> <p>„K odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.“</p> <p>Co se týče právnických osob, ustanovení § 21 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, stanoví:</p> <p>„(1) Právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.</p> <p>(2) Právnická osoba se nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.“</p> <p>Co se týče podnikajících fyzických osob, ustanovení § 23 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, stanoví:</p> <p>„Na odpovědnost podnikající fyzické osoby za přestupek se použijí obdobně ustanovení § 20 a 21, s výjimkou § 20 odst. 1 a 2 a odst. 4 písm. a) a b).“</p>
--	--	---

		<p>Navržené znění je kompromisním řešením, které je výsledkem dlouhé diskuze, jak před legislativním procesem, tak v jeho průběhu.</p> <p>MZE se tomuto tématu také dlouhodobě věnuje, a první vyjádření k této problematice vydalo dne 24. 7. 2007 (Vyjádření Ústřední komise pro ochranu zvířat k případu napadení, zranění nebo usmrcení psa jiným psem nebo člověkem a k případu napadení, zranění nebo usmrcení člověka psem).</p> <p>Případy, kdy je zvíře napadeno, zraněno nebo usmrceno člověkem, v praxi zpravidla aplikační problémy nečiní. V praxi se ale objevily aplikační problémy a různé výklady v případě, kdy je zvíře napadeno, zraněno nebo usmrceno jiným zvířetem. Na základě poznatků z vlastní úřední činnosti a na základě podnětu veřejného ochránce práv, a po projednání se Státní veterinární správou se proto MZE rozhodlo upravit tuto problematiku jednoznačným ustanovením zákona na ochranu zvířat.</p> <p>Z důvodové zprávy citujeme:</p> <p>„Není přijatelný výklad, podle něhož by jeden chovatel měl absolutní právo na to, aby jeho zvíře útočilo bez postihu na jiná zvířata, a druhý chovatel, aby musel být srozuměn s tím, že je možné, že jeho zvíře bude kdykoliv napadeno, a případně usmrceno.</p> <p>Ve společnosti se obecně napadení nebo usmrcení zvířete v lidské péči jiným zvířetem v lidské péči (nejčastěji se jedná o střet psů) za běžné a v souladu se zákonem nepovažuje. Právo má vždy být odrazem toho, jak se k dané věci staví společnost, proto se také právo neustále vyvíjí.</p> <p>Je nutné zdůraznit, že zvíře není subjektem práv a povinností. Zvíře nemá deliktní způsobilost, tedy způsobilost dopustit se přestupku. Za chování zvířete je vždy odpovědný jeho chovatel. Pokud jedno zvíře napadne druhé zvíře, je za daný skutek postižitelný chovatel zvířete. Chovatel se nemůže vyvinutím tvrzením, že „zvíře má vlastní hlavu“.</p> <p>Nelze argumentovat tím, že instinktivní chování zvířete je do určité míry nepředvídatelné a je v podstatně objektivně nemožné zpětně vyšetřit, jakými instinkty byla zvířata v době incidentu vedena, tedy které zvíře a na základě jakého spouštěče konflikt vyvolalo a které zvíře se bránilo, popř. jak</p>
--	--	--

	<p>2. V části první čl. I dosavadní bod 85 zní: „85. V § 24a se doplňuje odstavec 4, který zní: „(4) Odborné vyjádření podle odstavce 3 se nevyžaduje v řízení o přestupku spočívajícím v porušení a) povinnosti mít osvědčení o odborné způsobilosti nebo osvědčení o způsobilosti, b) povinnosti vést a uchovávat záznamy nebo evidenci podle § 5a odst. 6, § 8b odst. 3, § 12f odst. 4, § 13 odst. 10, § 13a odst. 3, § 14b odst. 3, § 14c odst. 3, § 14d odst. 3, § 15d odst. 8, § 15g odst. 6, § 17g odst. 1 a 2, § 17h odst. 1 a 2, § 18h odst. 3 a 4, c) povinnosti podle § 7a odst. 2 a 4, d) povinností pořadatele podle § 8 odst. 3, nebo e) povinnosti učinit opatření proti úniku zvířete podle § 11 odst. 2 nebo § 13 odst. 1, f) povinnosti oznámit nejpozději 30 dnů před zahájením nebo ukončením podnikání výkon živnosti, druhy a počty zvířat příslušné krajské veterinární správě a doložit, jakým způsobem bude zabezpečena péče o zvířata, jejich zdraví a pohodu v případě zahájení činnosti podle § 13a odst. 1, nebo g) povinnosti poskytnout bezplatně kupujícímu v písemné podobě správné a podrobné informace o podmínkách chovu a péči o zdraví a pohodu kupovaného zvířete podle § 13a odst. 4.““</p> <p>3. V části první čl. I v bodu 101 se v návrhu znění § 27 odst. 2 vypouští písmeno a) a dosavadní písmena b) až l) se označují jako písmena a) až k).</p>	<p>zvířata reagovala na další vzájemné podněty (štěkání, kopání, kousání). S tím, že je chování zvířete do určité míry nepředvídatelné, totiž musí chovatel zvířete počítat a přizpůsobit tomu své jednání. Otázkami odpovědnosti chovatele zvířete se např. opakovaně zabýval Nejvyšší soud.“ Dále viz důvodová zpráva.</p> <p>Neutrální</p> <p>Nutné do navrhovaného PN doplnit písmena a) a d), která již jsou obsažena ve vládním návrhu zákona.</p> <p>Jedná se o ustanovení, která znějí: „a) zákazu opustit zvíře podle § 4 odst. 1 písm. s), d) povinnosti zajistit, aby zvíře jednoho chovatele nezranilo ani neusmrtilo zvíře jiného chovatele.“</p> <p>Nesouhlas Body 3 a 4 návrhu souvisí s bodem 1 návrhu, se kterým nesouhlasíme. Viz výše.</p>
--	--	--

		<p>4. V části první čl. I v bodu 113 se v návrhu znění § 27a odst. 3 vypouští písmeno a) a dosavadní písmena b) až j) se označují jako písmena a) až i).</p>	
<p>Poslanec Ing. Marian Jurečka/10</p> <p>PS200116193</p> <p><i>Evidence psů chovatelem</i></p>	<p>G10</p>	<p>V části první čl. I v bodu 18 se v návrhu znění § 7a odst. 4 doplňuje nové písmeno a), které zní:</p> <p>„a) vést evidenci všech fen a v ní ke každé feně číslo čipu, datum narození, plemeno, datum připouštění nebo inseminace a datum každého vrhu s uvedením počtu štěňat, zaznamenávat neprodleně změny tak, aby evidence byla aktuální a uchovávat ji nejméně po dobu 3 let od posledního záznamu,“</p> <p>Dosavadní písmena a) až c) se označují jako b) až d).</p>	<p>Nesouhlas</p> <p>Jedná se o chovatelské záznamy, které nejsou vedeny v souvislosti s ochranou zvířat.</p> <p>V souvislosti s povinností čipování psů, kterou ukládá veterinární zákon, se bude připravovat evidence všech označených psů.</p> <p>Hlášení fen je již upraveno ve veterinárním zákoně. Z § 4 odst. 3 citujeme: „Chovatel, který chová 3 a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců, je povinen tuto skutečnost písemně nebo prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy oznámit krajské veterinární správě Státní veterinární správy nebo Městské veterinární správě v Praze Státní veterinární správy (dále jen „krajská veterinární správa“) nejpozději do 7 dnů ode dne, kdy počet chovaných psů samičího pohlaví starších 12 měsíců dosáhl 3 a více chovaných zvířat; v oznámení chovatel uvede počet chovaných zvířat a místo jejich chovu.“</p>
<p>Poslanec Ing. Josef Kott</p> <p>PS200116183</p> <p><i>PN připravený v součinnosti s MZE + SVS</i></p>	<p>H</p>	<p>1. <u>K části první, Čl. I, dosavadní bod 2 zní:</u></p> <p>„2. Na konci textu poznámky pod čarou č. 1a se na samostatné řádce doplňují věty „Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č.</p>	<p>Souhlas</p>

	<p>1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách). Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1010 ze dne 5. června 2019 o sladění povinností podávání zpráv v oblasti právních předpisů souvisejících s politikou životního prostředí a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 a (EU) č. 995/2010, směrnic Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES, 2004/35/ES, 2007/2/ES, 2009/147/ES a 2010/63/EU, nařízení Rady (ES) č. 338/97 a (ES) č. 2173/2005 a směrnice Rady 86/278/EHS.“.</p> <p>2. <u>K části první, Čl. I, dosavadnímu bodu 8:</u> V § 4 odst. 4 se na konci textu věty druhé doplňují slova „a dále v případě pasteveckých psů při ochraně hospodářských zvířat“.</p> <p>3. <u>K části první, Čl. I, se za dosavadní novelizační bod 8 vkládá nový novelizační bod, který zní:</u> „X. V § 5 odst. 2 se na konci písmene e) doplňují slova „nebo simulační cvičení organizované Státní veterinární správou týkající se pohotovostních plánů pro případ výskytu nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,“.</p> <p>Dosavadní novelizační body se přečíslují.</p>	<p>Souhlas</p> <p>Souhlas</p>
--	---	---

	<p>4. <u>K části první, Čl. I, se za dosavadní novelizační bod 10 vkládají nové novelizační body, které znějí:</u></p> <p>„X. V § 5a odst. 1 se za slova „podle čl. 7 odst. 2 písm. c) až g)“ vkládají slova „a činnost pracovníka pro řádné zacházení se zvířaty podle čl. 17“ a slova „na jatkách“ se zrušují.</p> <p>X. V § 5a se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Věta první se nevztahuje na pracovníka pro řádné zacházení se zvířaty podle čl. 17 přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat při usmrcování¹³⁾, kterému se osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat při usmrcování¹³⁾ vydává na dobu 7 let.“.</p> <p>X. V § 5a odst. 7 se za slova „nejvyššího dosaženého vzdělání,“ vkládají slova „požadavky na zkušebního komisaře, rozsah a průběh zkoušky,“.</p> <p>X. V § 5b odst. 2 se slova „se zvláštním právním předpisem,²⁾“ nahrazují slovy „s požadavky nařízení Rady (ES) č. 1/2005,“, za slova „jeho stavu“ se vkládá slovo „soukromým“ a slova „dokumentaci vydané podle zvláštního právního předpisu²⁾“ se nahrazují slovy „doprovodné dokumentaci podle oddílu III přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004^{3c)}“.</p> <p>Dosavadní novelizační body se přečísloují.</p>	<p>Souhlas</p>
	<p>5. <u>K části první, Čl. I, dosavadnímu bodu 18:</u></p> <p>V § 7a odst. 4 úvodní část ustanovení zní: „Sdružení právnických nebo fyzických osob, která se zabývají chovem zvířat, a chovatelé, kteří jsou jejich členy, podnikatelé, kteří se v rámci podnikatelské činnosti zabývají chovem zvířat, případně jiné osoby,</p>	<p>Souhlas</p>

	<p>kteře se zabývají chovem zvířat za účelem dosažení zisku, nebo chovatelé, kteří chovají 3 a více fen psa, jsou povinni“.</p>	
	<p>6. <u>K části první, Čl. I, dosavadnímu bodu 18:</u> V § 7a odst. 4 písm. b) se slova „, pokud nedošlo před označením štěněte čipem ke změně jeho chovatele,“ zrušují.</p>	Souhlas
	<p>7. <u>K části první, Čl. I, dosavadnímu bodu 18:</u> V § 7a odst. 5 písm. d) se slova „s výjimkou uvedenou v odstavci 4 písm. b),“ zrušují.</p>	Souhlas
	<p>8. <u>K části první, Čl. I, dosavadnímu bodu 18:</u> V § 7a odst. 8 se za slovo „zajistit“ vkládají slova „podmínky při chovu za účelem rozmnožování a“.</p>	Souhlas
	<p>9. <u>K části první, Čl. I, dosavadnímu bodu 18:</u> V § 7a odst. 9 se za slova „Požadavky na“ vkládají slova „podmínky při chovu za účelem rozmnožování a požadavky na“.</p>	Souhlas
	<p>10. <u>V části první, Čl. I se za dosavadní novelizační bod 55 vkládá nový novelizační bod, který zní:</u> „X. V § 16a se doplňuje odstavec 4, který zní: „(4) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů od 1. ledna 2021 předkládá Evropské komisi (dále jen „Komise“) prostřednictvím elektronického přenosu netechnická shrnutí projektů pokusů za účelem zveřejnění do šesti měsíců od jejich schválení, jakož i jejich případné aktualizace.“.“ Dosavadní novelizační body se přečíslojí.</p>	Souhlas
	<p>11. <u>V části první, Čl. I se za dosavadní novelizační bod 68 vkládá nový novelizační bod, který zní:</u> „X. V § 20 odst. 1 písmeno i), včetně poznámky pod čarou č. x zní: „i) na úseku ochrany pokusných zvířat 1. do 10. listopadu 2023</p>	Souhlas

	<p>a poté každých 5 let zasílá Komisi informace o provádění tohoto zákona, zejména jeho § 15g, § 16a odst. 2 a 3, § 16b, 16c, § 17c odst. 4, § 17f, § 20b odst. 2 písm. b) a § 22 odst. 1 písm. s); tyto údaje poskytuje a zveřejňuje prostřednictvím elektronického přenosu ve formátu, který stanoví Komise^{x)},</p> <p>2. každoročně shromažďuje a zveřejňuje statistické informace o používání pokusných zvířat k pokusům, včetně informací o skutečné závažnosti pokusů a původu a druhích subhumánních primátů, kteří byli k pokusům použiti; do 10. listopadu následujícího roku poskytuje tyto statistické informace Komisi prostřednictvím elektronického přenosu v nesouhrnném formátu, který stanoví Komise^{x)},</p> <p>3. předkládá každý rok Komisi podrobné informace o výjimkách udělených podle § 18g odst. 6 a 7,</p> <p>^{x)} Článek 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1010 ze dne 5. června 2019 o sladění povinností podávání zpráv v oblasti právních předpisů souvisejících s politikou životního prostředí a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 a (EU) č. 995/2010, směrnic Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES, 2004/35/ES, 2007/2/ES, 2009/147/ES a 2010/63/EU, nařízení Rady (ES) č. 338/97 a (ES) č. 2173/2005 a směrnice Rady 86/278/EHS.“</p> <p>Dosavadní novelizační body se přečísloují.</p> <p>12. <u>K části první, Čl. I, dosavadní bod 75 zní:</u></p>	<p>Souhlas</p>
--	--	-----------------------

	<p>„75. V § 20 odst. 3 se slova „až g)“ nahrazují slovy „až h)“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „, který je určen pro osoby, které provádějí manipulaci se zvířaty a péči o ně před jejich znehybněním a znehybnění zvířat pro účely omráčení nebo usmrcení“.</p> <p>13. <u>V části první, Čl. I se za dosavadní novelizační bod 101 se vkládá nový novelizační bod, který zní:</u> „X. V § 27 odst. 3 písm. a) se za slovo „zvířete“ vkládá slovo „soukromým“.“.</p> <p>Dosavadní novelizační body se přečísľují.</p> <p>14. <u>V části první, Čl. I se za dosavadní novelizační bod 113 se vkládá nový novelizační bod, který zní:</u> „X. V § 27a odst. 4 písm. a) se za slovo „zvířete“ vkládá slovo „soukromým“.“.</p> <p>Dosavadní novelizační body se přečísľují.</p> <p>15. <u>V části první, Čl. I se za dosavadní novelizační bod 118 se vkládá nový novelizační bod, který zní:</u> „X. V § 27a odst. 12 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní: „c) nezajistí, aby činnost pracovníka pro řádné zacházení se zvířaty podle čl. 17 přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat při usmrcování¹³⁾ prováděla osoba, která získala osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat při usmrcování¹³⁾“.</p> <p>Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena d) a e)“.</p> <p>Dosavadní novelizační body se přečísľují.</p>	<p>Souhlas</p> <p>Souhlas</p> <p>Souhlas</p>
--	--	---

	<p>16. <u>K části první, Čl. I, dosavadnímu bodu 128:</u> V § 27a odst. 20 písm. b) se slova „podle odstavce 12 písm. a), b) nebo d)“ nahrazují slovy „podle odstavce 12 písm. a) až c) nebo e)“. V § 27a odst. 20 písm. c) se slova „podle odstavce 12 písm. c)“ nahrazují slovy „ podle odstavce 12 písm. d)“.</p> <p>17. <u>V části první se na konci Čl. II doplňují přechodná ustanovení, která znějí:</u> „7. Provozovatel podniku je povinen zajistit, aby nejpozději do dvou let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona činnosti pracovníka pro řádné zacházení se zvířaty podle čl. 17 přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat při usmrcování¹³⁾ vykonávala osoba, která úspěšně vykonala zkoušku v kurzu odborné přípravy pro získání osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat, který je určen pro pracovníky pro řádné zacházení se zvířaty podle čl. 17 přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat při usmrcování¹³⁾.</p> <p>8. Osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat, která byla udělena pracovníkům pro řádné zacházení se zvířaty podle čl. 17 přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat při usmrcování¹³⁾, podle zákona č. 246/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pozbývají platnosti uplynutím dvou let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“.</p>	<p>Souhlas</p> <p>Souhlas</p>
--	---	---

<p>Poslankyně Ing. Jana Krutáková/1</p> <p>PS200116175</p> <p><i>Únik zvířete - sankce</i></p>	<p>11</p>	<p>V části první v čl. I se novelizační bod č. 101 mění tak, že § 27 v odstavci (2), písm. f) se za slovo zvířat doplňuje čárka a vkládají se slova „jejichž únik představuje v konečném důsledku ohrožení zdraví a života lidí a zvířat nebo majetku lidí,“.</p>	<p>Nesouhlas</p> <p>Nelze směřovat ochranu zvířete proti úniku na straně jedné, a ochranu zdraví a života lidí a jiných zvířat nebo majetku lidí na straně druhé.</p> <p>Návrh by znamenal legalizaci toho, aby byly ulice plné psů pobíhajících bez dozoru majitelů.</p> <p>Chovatele, jehož zvíře by se prakticky neustále samo pohybovalo po obci, by nebylo možné postihnout, dokud by takový pes nezaútočil na člověka (dítě), jiné zvíře nebo by nezpůsobil škodu (např. dopravní nehodu). Jednalo by se tedy o naprosto bezzubou právní úpravu. Je třeba připomenout, že porušení zákona na ochranu zvířat je projednáváno podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, podle kterého se musí zohledňovat také společenská škodlivost přestupku. Jednání, které není společensky škodlivé, jako přestupek projednáno nebude. „Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.“</p> <p>Nejvyšší soud se ve svém usnesení ze dne 14. 1. 2015, sp. zn. 8 Tdo 1509/2014 zabýval povinností majitele psa – obecnou prevenční povinností a povinností podle zvláštního právního předpisu. Také z tohoto usnesení lze dovodit, že v případě úniku zvířete se následek v podobě zranění řeší jako samostatná skutková podstata, a nikoliv jako součást skutkové podstaty spočívající v neučinění opatření proti úniku zvířat.</p> <p>V této souvislosti je nutné si uvědomit, co je smyslem tohoto zákona, co bylo záměrem zákonodárce. Tento zákon slouží k ochraně zvířat, nikoli lidí. Ochranu lidí před zvířaty, která unikla svému majiteli, upravují jiné právní předpisy. Zákon tedy chrání zvířata chovaná v zájmových chovech, aby nemohla unikat.</p> <p>Únik může být totiž pro takové zvíře spojen s utrpením, může dojít k bolesti nebo poškození zdraví zvířete. Zvíře,</p>
---	------------------	---	---

			<p>teré se dostane, protože nebylo řádně zabezpečeno, mimo domácnost či pozemek svého majitele či chovatele, kde je chováno, může být vystaveno stresu z vnějšího prostředí, a to v důsledku působení vlivů biologické, fyzikální nebo chemické povahy. Ocitá se v tomto prostředí bez ochrany svého majitele či chovatele. Rovněž může dojít k poranění či usmrcení zvířete nebo k vyvolání stresových vlivů v důsledku napadení jiným zvířetem, útoku člověka, střetu se silničním vozidlem atd. Zvíře si tedy samo svým útekem může způsobit utrpení. Je tedy povinností každého zabezpečit zvíře tak, aby nemohlo být vystaveno těmto rizikovým faktorům.</p>
<p>Poslankyně Ing. Jana Krutáková/2</p> <p>PS200116176</p> <p><i>Informace obci o záměru chovat druh zvířete vyžadující zvláštní péči</i></p>	<p>12</p>	<p>V části první v čl. I se novelizační bod č. 26 se mění tak, že se § 13 v odstavci (6) přidává písmeno h), které zní „potvrzení o tom, že byla obec, na jejímž území bude probíhat chov zvířete vyžadujícího zvláštní péči a které by v případě úniku představovalo obecné ohrožení, informována o záměru chovatele“.</p>	<p>Nesouhlas</p> <p>Ustanovení považujeme za nadbytečné, informovanost obce zajišťuje § 13 odst. 7 vládního návrhu zákona, který uvádí, že „Rozhodnutí o povolení chovu druhu zvířete vyžadujícího zvláštní péči, rozhodnutí o jeho změně nebo odnětí zasílá krajská veterinární správa na vědomí obci, na jejímž území se nachází místo chovu zvířete.“ Ustanovení odstavce 7 platí bez výjimky, považujeme ho za systémové řešení problematiky informovanosti obce.</p> <p>Zákon nevymezuje, která zvířata by v případě úniku představovala obecné ohrožení. Z odborného hlediska je takové stanovení nereálné. Postup by byl vázán jen na subjektivní názor chovatele na to, jaká je míra nebezpečnosti jeho zvířete. Ochrana před obecným ohrožením je již upravena jinými právními předpisy. Cílem zákona na ochranu zvířat je chránit zvířata.</p> <p>Zákon neobsahuje povinnost chovatele žádat o potvrzení obec, ani kompetenci obce takové potvrzení vydávat.</p>
<p>Poslankyně Ing. Jana Krutáková/3</p> <p>PS200116177</p> <p><i>Napadení zvířete zvířetem</i></p>	<p>13</p>	<p>V části první v čl. I se novelizační bod č. 8 mění tak, že odstavec (4) zní takto: „Každý je povinen zajistit, aby zvíře, které chová, nezranilo ani neusmrtilo zvíře jiného chovatele. To neplatí, pokud se zvíře jednoho chovatele brání útoku zvířete jiného chovatele, pokud zvíře chovatele brání prostor určený k jeho chovu, nebo pokud chovatel prokáže, že</p>	<p>Nesouhlas</p> <p>Formulace „vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení zákonné povinnosti zabránil“ je v rozporu se základními principy správního trestání.</p> <p>Paní poslankyně argumentuje tímto:</p>

	<p>vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení zákonné povinnosti zabránil. Toto ustanovení se vztahuje na volně žijící zvíře, pouze pokud je chováno v zajetí. Toto ustanovení se nevztahuje na zvíře chované v honitbě podle zákona o myslivosti a na loveckého dravce, pokud je používán podle zákona o myslivosti.“.</p>	<p>„Může pak docházet k takovým situacím, že pokud půjde chovatel se psem většího plemena na vodítku, ke kterému přiběhne pes menšího plemene jiného majitele, který má psa na volno, a větší pes tohoto psa zraní, pak chovatel většího psa automaticky poruší navrhované ustanovení.“ Těmito otázkami se zabývá důvodová zpráva, která uvádí: „Upozorňujeme, že pachatelem přestupku není vždy automaticky ten chovatel zvířete, jehož zvíře vyšlo ze střetu vítězně, ani chovatel, jehož zvíře usmrtilo druhé zvíře. MZE se ve své praxi opakovaně setkalo s případy, kdy menší pes vyprovokoval souboj s větším psem, a pak došlo k usmrcení menšího psa. V takovém případě nelze automaticky tvrdit, že pachatelem je chovatel většího psa a poškozeným chovatel menšího psa. V praxi jsou i případy, kdy se zavinění chovatele neprokáže (např. pes hlídající pozemek zraní psa, který na tento pozemek neoprávněně vnikne). Jsou tedy případy, kdy dojde k napadení zvířete zvířetem, ale nejsou naplněny znaky přestupku.“ Formulace uvedená v zákoně tedy výše uvedené zohledňuje.</p> <p>Formulace „vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení zákonné povinnosti zabránil“ je v rozporu se základními principy správního trestání. Tato formulace se používá pouze u právnických osob, nikoliv u osob fyzických.</p> <p>Touto otázkou se zabývá také důvodová zpráva, ze které citujeme: „Otázky odpovědnosti za spáchaný přestupek jsou již upraveny v zákoně o odpovědnosti za přestupky. V zákoně na ochranu zvířat nebude ve vztahu k tomuto ustanovení vytvářena speciální právní úprava odpovědnosti. V uváděných případech se bude posuzovat odpovědnost chovatele v souladu se zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.</p> <p>Ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, stanoví: „K odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.“</p> <p>Co se týče právnických osob, ustanovení § 21 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení</p>
--	--	---

			<p>o nich, stanoví:</p> <p>„(1) Právnícká osoba za přešupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přešupek zabránila.</p> <p>(2) Právnícká osoba se nemůže odpovědnosti za přešupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnícké osoby za přešupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnícké osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přešupku.“</p> <p>Co se týče podnikajících fyzických osob, ustanovení § 23 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přešupky a řízení o nich, stanoví: „Na odpovědnost podnikající fyzické osoby za přešupek se použijí obdobně ustanovení § 20 a 21, s výjimkou § 20 odst. 1 a 2 a odst. 4 písm. a) a b).“</p>
<p>Poslanec Bc. Jan Pošvář/1</p> <p>PS200116152</p> <p>Zákaz klecového chovu</p>	<p>J1</p>	<p>1. V části první čl. I se za bod 3 vkládá nový bod 4, který zní: „4. V § 3 se na konci textu písmene aa) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno ab), které zní: „ab) nosnicí samice druhu kur domácí (Gallus gallus), která dosáhla snáškové zralosti a je chována pro produkci vajec nezamýšlených k vylíhnutí.“.“ Následující body se přečísľují.</p> <p>2. V části první čl. I se za bod 23 (původně bod 22) vkládá nový bod 24, který zní: „24. V § 12c se odstavec 2 zrušuje. Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.“. Následující body se přečísľují.</p> <p>3. V části první čl. I bod 25 (původně bod 23) zní: „25. V § 12d odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „Kur domácí (Gallus gallus)“ nahrazují slovy „kur domácí (Gallus gallus)“.“.</p> <p>4. V části první čl. I se za bod 26 (původně bod 24) vkládá nový bod 27, který zní: „27. Za § 12g se vkládá nový § 12h, který včetně poznámky pod čarou</p>	<p>Zásadní nesouhlas</p> <p>Pokud by mělo dojít k zákazu klecových chovů, pak by měl být stanoven v celé EU za transparentních podmínek, jinak budou naši zemědělci vystaveni konkurenci dovozů ze zemí EU a hlavně ze třetích zemí, kde se unijní normy na pohodu zvířat nedodržují.</p> <p>Upozorňujeme na následující závažný dopad tohoto zákazu. Pokud zákaz obohacených klecových chovů nosnic bude stanoven pouze v české právní úpravě a nebude současně existovat harmonizovaná evropská právní úprava zakazující chov nosnic v obohacených klecích všem členským státům, nebude možno zabránit dodávkám konzumních vajec z jiných členských států na náš vnitřní trh. Členské státy nemají povinnost zveřejňovat seznamy chovů nosnic na svém území včetně technologií použitých v jednotlivých halách a včetně počtu ptáků v konkrétních technologiích. Může proto nastat situace, že na český trh budou dodávána z členských zemí (nebo i ze třetích zemí, které jsou na seznamu zemí s povoleným dovozem vajec do EU) konzumní vejce vyprodukovaná s výrazně</p>

	<p>č. 34) zní:</p> <p>„§ 12h Zakazuje se klecový chov nosnic, včetně chovu v obohacených klecových systémech³⁴⁾.“</p> <p>³⁴⁾ Čl. 6 směrnice Rady 1999/74/ES ze dne 19. července 1999, kterou se stanoví minimální požadavky na ochranu nosnic.“.</p> <p>Následující body se přečísľují.</p> <p>5. V části první čl. I se za bod 104 (původně bod 101) vkládají nové body 105 a 106, které znějí: „105. V § 27 odst. 3 písm. h) se text „§ 12c odst. 3“ nahrazuje textem „§ 12c odst. 2“. 106. V § 27 odst. 3 se za písmeno h) vkládá nové písmeno i), které zní: „i) v rozporu s § 12h chová nosnice v klecovém chovu,“. Dosavadní písmena i) až l) se označují jako písmena j) až m).“.</p> <p>Následující body se přečísľují.</p> <p>6. V části první čl. I se za bod 111 (původně bod 106) vkládají nové body 112 a 113, které znějí: „112. V § 27 odst. 12 písm. b) se text „podle odstavce 3 písm. g) až i)“ nahrazuje textem „podle odstavce 3 písm. g) až j)“. „113. V § 27 odst. 12 písm. c) se text „ j), k) nebo l)“ nahrazuje textem „(k), l) nebo m)“.“.</p> <p>Následující body se přečísľují.</p> <p>7. V části první čl. I se za bod 120 (původně 113) vkládají nové body 121 a 122, které znějí: „121. V § 27a odst. 4 písm. h) se text „§ 12c odst. 3“ nahrazuje textem „§ 12c odst. 2“. 122. V § 27a odst. 4 se za písmeno h) vkládá nové písmeno i), které zní: „i) v rozporu s § 12h chová nosnice v klecovém chovu,“. Dosavadní písmena i) až l) se označují jako písmena j) až m).“.</p> <p>Následující body se přečísľují.</p> <p>8. V části první čl. I se za bod 137 (původně 128) vkládají nové body 138 a 139, které znějí: „138. V § 27a odst. 20 písm. b) se</p>	<p>nižším nákladem. Tato skutečnost může ovlivnit konkurenceschopnost českých producentů konzumních vajec. Pro informaci uvádíme, že za rok 2019 bylo dovezeno z členských zemí (hlášení zásilek v místě určení): 300 miliónů vajec, z toho z Polska cca 250 miliónů, naše vlastní produkce je cca 1500 mil. v komerčních a 800 mil. v drobnochovech. Z těchto údajů vyplývá soběstačnost ČR cca 86%.</p> <p>Žádná ze současných technologií není dokonalá, je třeba jednotlivé technologie posuzovat komplexně z pohledu pohody zvířat. Tedy vzít v úvahu také etologické aspekty jako je například míra vnitrodruhové agrese, morbidita a mortalita, míra ochrany před nákazami, ale i další aspekty, například zajištění bezpečnosti potravin, prostorové nároky jiných technologií i sníženou produktivitu.</p> <p>Dopady zákazu chovu v obohacených klecích nejsou ze strany EU, ani jednotlivých členských států, nebo ze strany obchodníků či výrobců zcela kvantifikovány.</p> <p>Jednostranné přistoupení ČR k zakazu klecových chovů není koncepční řešení, povede pouze k tomu, že vejce z českých chovů se stanou konkurence neschopná a budou na trhu nahrazena dovezenými.</p> <p>V důsledku tento stav nepřispěje ke zvýšení pohody zvířat u nosnic, ale pouze k znevýhodnění českých zemědělců. Přijatá opatření by však neměla být likvidační.</p> <p>Ustanovení § 12c odst. 2 nelze vypustit, neboť se jedná o transpozici směrnice Rady 1999/74/ES ze dne 19. července 1999, kterou se stanoví minimální požadavky na ochranu nosnic, která v čl. 1 stanoví, že se tato úprava nevztahuje na chovy s méně než 350 nosnicemi. Při vypuštění tohoto ustanovení by se nová úprava vztahovala i na drobnochovatele, což zjevně nebylo záměrem předkladatele a není v zájmu chovatelů.</p> <p><i>K tomuto pozměňovacímu návrhu je třeba</i></p>
--	---	--

		<p>text „podle odstavce 4 písm. g) až i)“ nahrazuje textem “podle odstavce 4 písm. g) až j)”</p> <p>139. V § 27 odst. 12 písm. c) se text „ j), k) nebo l)” nahrazuje textem “(k), l) nebo m)“.</p> <p>Následující body se přečíslovají.</p> <p>9. Novelizační bod 158 (původně 147) zní: “158. V § 29 odst. 1 se text „§ 7a odst. 2“ nahrazuje textem „§ 7a odst. 9“, text „§ 12c odst. 3“ se nahrazuje textem „§ 12c odst. 2“, text „§ 13 odst. 10“ se nahrazuje textem „§ 12g odst. 2, § 13 odst. 11“, za text „§ 14b odst. 4“ se vkládá text „§ 14c odst. 4, § 14d odst. 5,“, text „§ 15b odst. 1,“ se zrušuje, text „§ 15d odst. 7“ se nahrazuje textem „§ 15d odst. 9“, text „§ 16a odst. 1,“ se zrušuje a text „§ 18g odst. 8“ se nahrazuje textem „§ 18g odst. 9“.</p> <p>10. V části třetí čl. VI se na konci textu písmene c) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní: „d) bodů 27, 106, 112, 113, 122, 138 a 139, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2027.“.</p>	<p><i>ještě uvést, že legislativně technicky, pokud by byl přijat, měl by být ještě upraven.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> <i>V PN 1., kterým se navrhuje vložit nový novelizační bod 4., by bylo na místě vypustit slovo „textu“, neboť obrat „na konci textu“ se podle legislativních pravidel používá pro ty situace, kdy tečka zůstává a v důsledku doplnění slov se jen posouvá, a nikoliv pro ty situace, kdy se tečka nahrazuje čárkou, jako je tomu právě v tomto případě.</i> <i>V PN 8. jde o chybné označení, pokud jde o vložení nového novelizačního bodu 139., když nejde o návrh změny v § 27 odst. 12, jak je v návrhu uvedeno, ale jde o návrh změny v § 27a odst. 20. Text novelizačního bodu je chybný.</i> <i>Dále v PN 10., ve kterém se opomíjí, že pokud by bylo doplněno písmeno d) do čl. VI, upravujícího účinnost, je třeba ještě v čl. VI na konci písmene b) slovo „a“ přesunout na konec písmene c).</i>
<p>Poslanec Bc. Jan Pošvář/2</p> <p>PS200116172</p> <p><i>Přechodné ustanovení – zákaz vazného ustájení</i></p>	<p>J2</p>	<p>V části první, čl. II (Přechodná ustanovení), bod 6 nově zní: “6. Na stavby pro zvířata postavené, rekonstruované nebo poprvé do provozu uvedené před nabytím účinnosti tohoto zákona se ustanovení § 9 odst. 1 písm. f) zákona č. 246/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, použije od 1. ledna 2030.”.</p>	<p>Neutrální</p> <p>V historických chovech není možné tuto podmínku dodržet. Jedná se zejména o Národní hřebčín Kladruby nad Labem.</p> <p>Z tohoto důvodu doporučujeme přechodné ustanovení ponechat ve znění vládního návrhu zákona.</p>

<p>Poslanec David Pražák</p> <p>PS200116173</p> <p>1. Výjimka ze zákazu vazného ustájení</p> <p>2. Informace předávané zverimexem</p> <p>3. Zákaz prodeje vybraných druhů zvířat na veřejném prostranství</p>	K	<p>1. V novelizačním bodu č. 22, v § 9 odst. 1 písm. f) nově zní: „f) chovat zvířata ve vazném ustájení s výjimkou nezbytně nutné doby po trvání jeho ošetření.“.</p>	Souhlas
		<p>2. Za dosavadní novelizační bod č. 33 se vkládá nový bod 34, který zní: „34 V § 13a) odst. 4 se za slova „o podmínkách chovu“ vkládají slova „včetně způsobu krmení“.</p>	<p>Souhlas</p> <p>Doporučujeme text oddělit od dosavadního textu ustanovení čárkami.</p>
		<p>3. V dosavadním novelizačním bodu č. 34, § 13a) odst. 5 se za slovo „primátů“ vkládají slova „na veřejných prostranstvích a“.</p>	<p>Neutrální</p> <p>Návrh neřeší problematiku komplexně.</p> <p>MZE preferuje řešení obsažené v návrhu paní poslankyně Červíčkové (tabulka ZEV str. 5)</p>
<p>Poslanec prof. RNDr. František Vácha, Ph.D.</p> <p>PS200116197</p> <p>Zákaz drezúry</p>	L	<p>1. V článku I návrhu zákona se před novelizační bod č. 37 podle předloženého textu návrhu zákona doplňuje nový novelizační bod, který zní: „37. V § 14a odst. 1 písm. a) se slova „s výjimkou zvířat, se kterými je pracováno v cirkusové manéži,“ zrušují.“ Novelizační body následující za doplněným novelizačním bodem se přečísloují.</p> <p>2. V článku I návrhu zákona novelizační bod č. 38 zní: „38. Ustanovení § 14a odst. 1 písm. b) včetně poznámky pod čarou č. 26 zní: „b) provádět zvláštní způsob výcviku pro přípravu a provedení triků nebo výkonu v cirkuse, divadelním a varietním představení, filmu, televizním programu nebo podobném veřejném představení (dále jen „drezúra“), s výjimkou výcviku loveckého dravce chovaného k sokolnickému využití a cílených pohybových aktivit zvířat v zoologických zahradách s platnou licencí podle zvláštního právního předpisu²⁶</p>	<p>Neutrální</p> <p>Lze se oprávněně domnívat, že návrh v konečném důsledku povede k nezbytnému finančnímu vyrovnání z prostředků státního rozpočtu vůči provozovatelům za znemožnění pokračování v podnikání.</p> <p>Návrh neobsahuje žádné přechodné období, resp. nestanoví odkladný účinek, a zákaz uvedený v návrhu ustanovení tak bude muset být realizován od účinnosti zákona. Zákaz tak bude mít nepříznivý dopad na chov těchto zvířat jako takový. Pro současné chovatele zvířat chovaných za účelem provedení triků nebo výkonu v cirkuse, divadelním a varietním představení, televizním programu nebo podobném veřejném představení, představuje tato činnost finanční příjem, kterým zajišťují chov po všech stránkách (výchova, krmení, veterinární požadavky na chov zvířat atd.). Chybějící finanční prostředky následně mohou způsobit problémy se zajištěním řádného chovu těchto zvířat. V případě takového zjištění bude nezbytné, aby orgány ochrany zvířat nařídily opatření k nápravě zjištěného stavu spočívající např. v zákazu chovu zvířat a propadnutí zvířete (§ 27b) nebo zabrání zvířete (§ 27c), aniž by byla</p>

	<p>konaných za účelem vzdělávacím či v zájmu zvířat,</p> <p>1. u primátů, ploutvonožců, kytovců, nosorožců, hrochů a žiraf narozených od 1. března 2004 včetně,</p> <p>2. u jedinců ostatních volně žijících druhů narozených od 1. ledna 2021 včetně,</p> <p>a k těmto účelům s nimi vstupovat na území státu,</p> <p>²⁶⁾ Zákon č. 162/2003 Sb., o podmínkách provozování zoologických zahrad.“</p> <p>3. V článku I návrhu zákona novelizační bod č. 39 zní: „39. V § 14a se na konci odstavce 1 se doplňuje písmeno c), které zní: „množit nebo jinak nabývat nové jedince volně žijících druhů za účelem jejich drezúry či veřejného předvádění v delfináriích, cirkusech a podobných zařízeních zaměřených na předvádění drezúry zvířat, s výjimkou výcviku loveckého dravce chovaného k sokolnickému využití.“</p> <p>4. V článku I návrhu zákona se v novelizačním bodě č. 41 ustanovení § 14e až 14g zrušují.</p> <p>5. V článku I návrhu zákona se novelizační bod č. 99 zrušuje. Následující body se přečísľují.</p> <p>6. V článku I návrhu zákona se novelizační bod č. 111 zrušuje. Následující body se přečísľují.</p> <p>7. V článku I návrhu zákona se novelizační bod č. 117 zrušuje. Následující body se přečísľují.</p> <p>8. V článku I návrhu zákona se před novelizační bod č. 149 doplňuje nový novelizační bod, který zní: „149. Za § 29c se vkládá nový § 29d, který zní: „§ 29d (1) Provozuje-li chovatel ke dni nabytí účinnosti § 14a odst. 1 písm. a) tohoto zákona s vědomím krajské veterinární správy mobilní zařízení, v nichž jsou jedinci volně žijících druhů zvířat umístěni</p>	<p>možnost tuto situaci reálně řešit, neboť v současné době není možné tato zvířata někde umístit a není u takového zvířete předpoklad, že se zvíře podaří umístit do náhradní péče.</p>
--	--	--

		<p>převážně v prostoru dopravního prostředku, ukončí jeho činnost v souladu s dosavadními předpisy do 1. ledna 2025.</p> <p>(2) Chovatel provozující mobilní zařízení podle § 14a odst. 1 písm. a) tohoto zákona, zajistí po skončení jeho činnosti jedincům volně žijících druhů zvířat vhodné podmínky pro život. Pro zajištění péče o tato zvířata se ustanovení § 28e použije obdobně.“</p> <p>Následující body se přečísľují.</p> <p>9. V článku VI návrhu zákona v písm. b) se slova „vyhlášení, a“ nahrazují slovem „vyhlášení“.</p> <p>10. V článku VI návrhu zákona se na konci písmene c) tečka nahrazuje slovy „, a“ a doplňuje se písmeno d), které zní: „d) bodu 39, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2021.“</p> <p>Následující body se přečísľují.</p>	
<p>Poslanci prof. RNDr. František Vácha, Ph.D. a doc. PaedDr. Ilona Mauritzová, Ph.D./1</p> <p>PS200116194</p> <p><i>Použití vyšších taxonů k označení pokusných zvířat</i></p>	<p>M1</p>	<p>V bodě 44, § 15b odst. 1 písm. c) se za slovo „vztahuje“ doplňují slova “; v případě skupiny příbuzných druhů se srovnatelnými nároky je možno v žádosti namísto druhového výčtu uvést souhrnné označení příslušného vyššího taxonu (rod, čeleď)“.</p>	<p>Zásadní nesouhlas</p> <p>PN je v rozporu se směrnici Evropského Parlamentu a Rady 2010/63/EU.</p> <p>Je nutné připomenout, jak uvádí důvodová zpráva, že „Cílem předloženého návrhu zákona je především přesně transponovat směrnici Evropského Parlamentu a Rady 2010/63/EU ze dne 22. září 2010 o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely. Tato směrnice již byla do českého právního řádu transponována novelou zákona na ochranu zvířat provedenou zákonem č. 359/2012 Sb. s účinností od 1. 1. 2013. Evropská komise dne 13. července 2017 zahájila s Českou republikou formální řízení č. 2017/2084 týkající se nesprávného provedení směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2010/63/EU ze dne 22. září 2010 o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely ve vnitrostátním právním řádu (formální upozornění navazuje na EU Pilot č. 8619/16/ENVI).“ Navržená změna jde zcela proti tomu cíli a měla by za následek vedení soudního řízení ze strany Evropské unie vůči České</p>

		<p>republice.</p> <p>V případě neexistence českých názvů druhů zvířat je možné v žádostech uvádět také názvy latinské. Toto je žadatelům umožněno již řadu let. Pokusy jsou povolovány pro území ČR (nikoliv v zahraničí). Nepředpokládáme, že by v ČR byly stovky druhů zvířat (obratlovců), které nemají ani latinské pojmenování.</p> <p>Podobná připomínka byla již uplatněna jedním připomínkovým místem v meziresortním připomínkovém řízení. Z vypořádání citujeme:</p> <p>„Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2010/63/EU ze dne 22. září 2010 o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely v celém svém znění hovoří o druzích zvířat. Směrnice ani jednou nepoužívá označení taxon.</p> <p>Slovo „druh“ používá směrnice ve velkém množství ustanovení. Také v ustanoveních, která se vztahují ke zvířatům z volné přírody, používá směrnice označení „druh“.</p> <p>Taxonem může být i třída plazi nebo třída savci. Povolit používání například všech savců bez rozdílu je naprosto nemyslitelné a v rozporu s pojetím směrnice, která se vztahuje ke druhům.</p> <p>Omezení výčtu pokusných zvířat pouze na uvedení „taxonu“ bez bližšího upřesnění je v praxi nepoužitelné, neboť jde o obecné označení systematické jednotky. Základní taxonomická jednotka je druh. A druh je taxonomická jednotka, se kterou pracuje Směrnice 2010/63. Nelze tedy zvolit jinou, i kdyby to v praxi bylo méně pohodlné.“</p> <p>Rovněž uvedení „rodu, čeledi“ je v rozporu s formulacemi Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2010/63/EU ze dne 22. září 2010 o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely, která v celém svém znění hovoří o druzích zvířat.</p> <p>V době, kdy se objevují hlasy volající po obecném zákazu používání pokusných zvířat nebo po částečném zákazu pokusných zvířat (viz návrh paní poslankyně Jarošové a Šafránkové požadující zákaz používání pokusných psů a koček) je snaha o rozvolnění pravidel pro pokusy neobhajitelná. Návrh by v konečném důsledku vedl sice ke snížení práce při vyplňování žádosti o udělení oprávnění k používání pokusných zvířat (žádá se zpravidla</p>
--	--	---

			<p>jednou za 5 let), ale také ke snížení ochrany pokusných zvířat (kvůli jejich neurčitému vymezení) a ke snížení kontrolovatelnosti pokusů na zvířatech.</p> <p>Zákon stanoví pro určité druhy zvířat (např. myši, potkany, psy, kočky, obojživelníky) přísnější pravidla. Pokud by nebyly v žádosti a v rozhodnutí vymezeny druhy zvířat, nebylo by možné ani zjistit, zda žadatel druhy zvířat s vyšší ochranou používá či nikoliv.</p>
<p>Poslanci prof. RNDr. František Vácha, Ph.D. a doc. PaedDr. Ilona Mauritzová, Ph.D./2</p> <p>PS200116195</p> <p><i>Rozšíření výjimky pro studenty postgraduálního studia - pokusy</i></p>	<p>M2</p>	<p>V bodě 49, § 15d odst. 7 se poslední věta nahrazuje větou “Výjimka z povinnosti absolvovat kurz odborné přípravy podle věty první se při splnění podmínek uvedených v tomto odstavci vztahuje na studenty postgraduálního studia po dobu prvních šesti měsíců od zahájení jejich postgraduálního studia.“.</p>	<p>Neutrální</p> <p>MZE podmiňuje souhlas doplněním níže uvedeného textu. Jinak nesouhlas.</p> <p>“Výjimka z povinnosti absolvovat kurz odborné přípravy podle věty první se při splnění podmínek uvedených v tomto odstavci vztahuje na studenty postgraduálního studia po dobu prvních šesti měsíců od zahájení jejich postgraduálního studia.“.</p>
<p>Poslanci prof. RNDr. František Vácha, Ph.D. a doc. PaedDr. Ilona Mauritzová, Ph.D./3</p> <p>PS200116196</p> <p><i>Výjimka k provádění pokusů mimo schválené zařízení</i></p>	<p>M3</p>	<p>V bodě 41, § 15a odst. 2 se za slova “volné přírodě” doplňují slova “a v případech, kdy daný přístup prokazatelně snižuje bolest, utrpení, strach nebo trvalé poškození pokusných zvířat“.</p>	<p>Zásadní nesouhlas</p> <p>Smyslem vládního návrhu zákona je zabránit tomu, aby si každý prováděl pokusy tam, kde ho napadne – což může být i velmi nevyhovující místo. Obecná výjimka pro všechny zájmové chovy v ČR je nepřijatelná. V rámci řízení o povolení používání pokusných zvířat se schvalují zařízení určená k používání pokusných zvířat, nikoliv jednotlivé projekty pokusů. Jak budou pokusy probíhat, není v tomto řízení posuzováno. Nelze tedy jako kritéria uvádět to, že by měl daný přístup snižovat bolest, utrpení, strach nebo trvalé poškození pokusných zvířat.</p> <p>Nelze souhlasit s tím, aby jakákoliv přeprava zvířat byla označována za činnost, která způsobuje bolest, utrpení, strach nebo trvalé poškození pokusných zvířat.</p> <p>Z důvodové zprávy citujeme: „MZE se při provádění správních řízení opakovaně</p>

			<p>setkalo se žádostmi o udělení výjimky pro všechny zemědělské podniky v České republice bez uvedení konkrétních míst, kde by měly být pokusy na zvířatech prováděny. Udělování takových výjimek by vedlo k tomu, že by provádění pokusů na pokusných zvířatech bylo v těchto případech nekontrolovatelné a uživatel pokusných zvířat by mohl provádět pokusy téměř kdekoliv. Takový stav není žádoucí. Vyjádření krajské veterinární správy k provozu daného zařízení nepostačuje, v takovém případě by totiž oprávnění k používání pokusných zvířat vydávané MZE de facto bylo nahrazeno vyjádřením krajské veterinární správy, které se nevydává v klasickém správním řízení. Udělit výjimku k provádění pokusů mimo schválené zařízení uživatele (mimo zařízení, které uživatel vlastní, nebo které sám výlučně užívá), je bez uvedení konkrétní adresy místa možné pouze v případě provádění pokusů ve volné přírodě. Konkrétní specifikaci území ve volné přírodě nelze ve správním řízení o udělení oprávnění k používání pokusných zvířat provést, neboť v řadě případů nelze předem stanovit, kde se volně žijící zvíře, na kterém mají být pokusy prováděny, bude vyskytovat v průběhu 5 let, na které se oprávnění obvykle uděluje. Naproti tomu není žádný problém uvést konkrétní adresy míst, kde jsou chována hospodářská zvířata, na kterých mají být prováděny pokusy. Nahodilost výskytu, která je u volně žijících zvířat, nepřichází u hospodářských zvířat v úvahu.“</p> <p>Tato připomínka již byla rovněž uplatněna v meziřesortním připomínkovém řízení. V době, kdy se objevují hlasy volající po obecném zákazu používání pokusných zvířat nebo po částečném zákazu pokusných zvířat (viz návrh paní poslankyně Jarošové a Šafránkové požadující zákaz používání pokusných psů a koček) je snaha o rozvolnění pravidel pro pokusy neobhajitelná.</p>
--	--	--	---

<p>Poslanci prof. RNDr. František Vácha, Ph.D. a doc. PaedDr. Ilona Mauritzová, Ph.D./4</p> <p>PS200116198</p> <p><i>Snížení správního poplatku za vydání rozhodnutí o schválení projektu pokusů</i></p>	<p>M4</p>	<p>Navrhované tři varianty změny novelizačního bodu 4, v druhé části čl. IV:</p> <p>Varianta 1) V ČÁSTI DRUHÉ, Čl. IV, bodě 4, se písmeno b) vypouští.</p> <p>Varianta 2) V ČÁSTI DRUHÉ, Čl. IV, bodě 4, písmeno b) se číslo "2000" nahrazuje číslem "500".</p> <p>Varianta 3) V ČÁSTI DRUHÉ, Čl. IV, bodě 4, písmeno b) se číslo "2000" nahrazuje číslem "1000".</p>	<p>Neutrální</p> <p>Nejpříjemnější je varianta 3.</p> <p>Správní řízení o schválení projektu pokusů je odborně a administrativně náročné.</p> <p>Z důvodové zprávy citujeme: „V položce 75 písm. b) zákona o správních poplatcích se navrhuje nový správní poplatek za vydání rozhodnutí o schválení projektu pokusů ve výši 2 000 Kč.</p> <p>Podle § 23a odst. 5 zákona na ochranu zvířat státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů učiní potřebná opatření, aby měl k plnění úkolů podle odstavce 1 poradce z kruhu odborníků s osvědčením o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů, osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů nebo s kvalifikací podle § 26, kteří ustaví rezortní odbornou komisi pro schvalování projektů pokusů. Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů si v každém řízení o schválení projektu pokusů vyžádá stanovisko rezortní odborné komise pro schvalování projektů pokusů.“</p> <p>Z hlediska finanční náročnosti uvádíme, že v celé ČR bylo za rok 2017 schváleno 536 projektů pokusů, v roce 2016 to bylo 563 projektů pokusů. V rámci resortu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy bylo v roce 2017 projednáno 155 projektů pokusů a v roce 2016 to bylo 164 projektů pokusů.</p>
<p>Poslanec RNDr. Jan Zahradník</p> <p>PS190056344</p> <p><i>1. Zákaz zámků na zvířeti za účelem znemožnění trvalého označení</i></p>	<p>N</p>	<p>1. Za stávající novelizační bod 3. se vkládá nový novelizační bod 4. ve znění: 4. V § 4 odst. (1) se doplňuje nové písmeno h) ve znění: „h) provádět technické nebo chirurgické zákroky za účelem znemožnění nebo změny identifikace zvířat,“. Následující písmena se patřičně změní. Následující novelizační body se přečíslují.</p>	<p>Neutrální</p> <p>Nutné upravit PN tak, aby dodržoval terminologii zákona.</p> <p>Navrhujeme toto znění: „provést technický <u>zámk</u>, který vyvolá <u>bolest, utrpení nebo poškození zdraví zvířete</u>, nebo chirurgický zákrok za účelem znemožnění nebo změny trvalého označení zvířete čipem nebo tetováním,“.</p>

			<p>Je nutné dodržovat v zákoně jednotnou terminologii. Zákon na ochranu zvířat nehovoří o identifikaci zvířete, ale v § 13b hovoří o trvalém označení zvířete čipem nebo tetováním.</p> <p>Výklad pojmu „identifikace“ bez dalšího upřesnění (např. odkazem na jiný právní předpis) může být problematický. Již jsme se v praxi setkali se snahou vykládat tento pojem jako určení příslušnosti zvířete k danému druhu. Proto je vhodnější hovořit v souladu s terminologií zákona na ochranu zvířat o označení zvířete čipem nebo tetováním. Změna nebo zničení (vypnutí) čipu, které nevyvolá bolest, utrpení nebo poškození zdraví zvířete, nemůže být považována za týrání zvířat. S návrhem pana poslance lze souhlasit v části, která se týká zásahů do tělesné integrity zvířete. Deaktivace čipu provedená pouze elektronicky není zásahem do tělesné integrity zvířete a měla by být postižitelná podle veterinárního zákona, který povinnost čipování stanoví. Je nutné zdůraznit, že zákon na ochranu zvířat povinnost čipování nestanoví. Nelze postihovat podle zákona na ochranu zvířat porušení povinností, které plynou z veterinárního zákona (tedy deaktivace čipu, která není týráním zvířete). Právní úpravu obou zákonů je nutné rozlišovat. Nedoporučuji uvádět nový text jako písmeno h), ale vložit nové písmeno na konec daného ustanovení jako písmeno w). Posunulo by se pouze dosavadní písmeno w), což by vedlo také k nutnosti změnit novelizační bod 6. Pokud by došlo k posunu písmen v § 4 odst. 1, muselo by dojít ke změně také v dalších novelizačních bodech, např. všechny novelizační body, které novelizují § 4 odst. 1, a dále § 24a odst. 4 písm. a).</p>
<p>2. Evidence psů - útulky</p>		<p>2. Ve stávajícím novelizačním bodě 18. se v navrženém znění nového § 7a zrušuje odst. (3). Následující odstavce se přečíslojí.</p>	<p>Nesouhlas</p> <p>Výjimka obsažená v § 7a odst. 3 zákona na ochranu zvířat je uvedena, aby se zabránilo duplicitní úpravě s § 25 odst. 3 a 4 zákona na ochranu zvířat, který se vztahuje konkrétně na útulky. Duplicitní stanovení povinností nezajistí lepší postih pachatele, ale naopak zvyšuje procesní možnosti pachatele, jak se vyhnout postihu. Problémem je to, že útulek bude schopen</p>

		<p>informace o vrhu poskytnout u březích fen, ale nikoliv u štěňat, která se dostanou do útulku těsně po narození. Stanovit povinnost všem útulkům u všech štěňat (narozených v útulku i těch, která se dostala do útulku těsně po narození) uvádět např. informace o matce, zejména plemeno, jméno, datum narození, číslo čipu, informace o datu narození štěněte, informace o veterinárních ošetřeních provedených před nálezem štěněte, je v praxi nerealizovatelná. Nelze formulovat povinnosti, které jsou v praxi nesplnitelné.</p> <p>Ustanovení § 7a hovoří o prodeji nebo darování štěněte, což jsou úkony, které může provádět pouze vlastník zvířete. Útulky ve většině případů vlastníkem zvířete nejsou, vlastníkem toulavého zvířete je nejčastěji dosavadní vlastník, obec nebo nálezce. Proto je na místě speciální úprava v § 25 zákona na ochranu zvířat, která se vztahuje na útulky.</p> <p>Posun odstavců by znamenal nutnost změnit také další novelizační body, zejména ty body, které upravují správní trestání a zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu.</p> <p>Pokud by skutečně bylo nutné do § 7a odst. 3 zasahovat, nelze rozhodně souhlasit s jeho vypuštěním, ale maximálně s jeho změnou, například takto:</p> <p>„(3) Na provozovatele útulku se nevztahuje</p> <p>a) odstavec 2 písm. a),</p> <p>b) odstavec 2 písm. c), pokud se jedná o štěňata, která se narodila před jejich umístěním do útulku.“</p> <p>Například ustanovení § 25 odst. 3 písm. b) a c) zákona na ochranu zvířat již v současné době uvádí, že provozovatel útulku musí mít</p> <p>b) seznam přijatých zvířat s uvedením počtu, druhu, popisu včetně identifikačních znaků, hmotnosti, data a místa nálezu zvířat nebo uvedení jejich původních chovatelů^{6b)},</p> <p>c) seznam vydaných zvířat a jejich nových chovatelů^{6b)}, včetně data předání, adresy, kde budou zvířata chována, nebo míst, kde byla zvířata opětně vypuštěna do původního prostředí.</p> <p>Nově se v § 25 odst. 4 doplňuje mezi povinnosti útulku například toto: poskytnout při předání každého zvířete</p>
--	--	---

<p>3. Umístění zvířete do útulku pouze s se souhlasem obce</p>		<p>bezplatně novému chovateli v písemné podobě informace o dosavadním způsobu krmení zvířete a popis následné péče o ně.</p>
	<p>3. Za stávající novelizační bod 24. se zařazuje nový novelizační bod 25. ve znění: 25. V § 13 odst. (2) se za slova „zvířete do útulku“ doplňují slova „s vědomím obce“. Následující novelizační body se přečísloují.</p>	<p>Nesouhlas</p> <p>Problematika nálezů zvířete a povinnosti nálezce jsou již upraveny v občanském zákoníku.</p> <p>Odůvodnění návrhu neuvádí, v čem spočívá problém, proč je potřebná změna, a co by měla navrhovaná změna přinést. V odůvodnění návrhu je uvedeno: „nález zvířete musí být ohlášen obci (§ 1058) a že obec – nikoli nálezce, může svěřit zvíře provozovateli útulku (§ 1058 odst. 2). Z toho je zřejmé, že není možné obec z procesu umístění zvířete do útulku vyloučit.“ Z toho plyne, že požadované doplnění je již upraveno v občanském zákoníku. Není žádoucí do právního řádu zavádět duplicitu. Duplicita snižují přehlednost a aplikovatelnost právního řádu.</p> <p>Je nutné uvést, že právní řád by neměl ztěžovat situaci nálezcům zvířat a bránit jim, v co nejrychlejší předání zvířete do útulku. V praxi se již objevila situace, kdy pracovníci útulku odmítali zvířata převzít a posílali nálezce se zvířaty na obecní úřad. Na úřad se bohužel dostavila méně než polovina lidí z těch, kteří původně dovezli zvíře do útulku. Je jistě naivní se domnívat, že si to nálezci rozmysleli, a začali se o zvíře sami starat. Spíše došlo k tomu, že nálezci zvíře někde v okolí opět vypustili (pokud ho např. někde neuvázali). Dalším argumentem je to, že opakované převážení nalezeného zvířete z útulku na obec a zpět může být pro řadu zvířat stresující, jelikož jsou v neznámém prostředí s neznámými lidmi.</p> <p>To, zda útulek funguje řádně v souladu s právními předpisy, by měly zajišťovat kontroly orgánů státní správy, a nikoliv povinnost nálezce předávat zvíře přímo obci nebo povinnost obec před umístěním zvířete do útulku informovat.</p> <p>Informovanost obce o stavu zvířat v útulku by měl zajišťovat útulek, nikoliv nálezci.</p> <p>Obsahově shodný návrh uplatnila paní poslankyně Červíčková také k novele veterinárního zákona (sněmovní tisk 435),</p>

			<p>kde navrhovala změnit definici útulku a zákaz provozu útulku bez spolupráce s obcí. Tyto návrhy na změnu veterinárního zákona Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR neschválila. Jelikož nebyly tyto změny schváleny ve veterinárním zákoně, bylo by nesystematické a matoucí provádět změnu v zákoně na ochranu zvířat.</p>
<p>4. Čipování toulavých a opuštěných psů obcí</p>		<p>4. Za stávající novelizační bod 35. se doplňuje nový novelizační bod 36. ve znění: 36. V § 13b odst. (3) se v první větě slova „může nechat“ nahrazují slovem „nechá“. Následující novelizační body se přecházejí.</p>	<p>Souhlas</p>
<p>5. Změna zveřejňovaných údajů útulkem</p>		<p>5. Ve stávajícím novelizačním bodě 87. se v nově navrženém odst. (4) paragrafu 25 slova „číslem čipu nebo tetování, pokud je zvíře označeno“ nahrazují slovy „datem a místem nálezu“.</p>	<p>Souhlas</p>